

Middelburg: 2 december 2008
 Nummer: 08034610/72/30
 Afdeling: milieuhygiëne

BESCHIKKING VAN GEDEPUTEERDE STATEN VAN ZEELAND

1. AANVRAAG

1.1 Verzoek

Op 31 januari 2008 is een verzoek ingekomen van Cargill Benelux B.V. te Sas van Gent (verder: Cargill) om een vergunning als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer. De aanvraag is op 21 juli 2008 aangevuld.

1.2 Aangevraagde activiteiten

Bij Cargill in Sas van Gent wordt maïs en tarwe verwerkt tot zetmeel, zetmeelderivaten, glucose, tarwegluten en veevoer. Daarnaast beschikt Cargill over een waterzuivering en utilities en ondersteunende activiteiten.

Het totale terrein beslaat een oppervlakte van ca. 86 hectare. Op terrein zijn verder het contractorpark, drumfillingloods van Frans Maas en de alcoholfabriek van Nedalco aanwezig, waarvoor aparte vergunningen verleend zijn. Een groot deel van het terrein bestaat uit bezinkvijvers en braakliggend terrein.

Ten opzichte van de vergunde situatie worden de volgende wijzigingen aangevraagd:

- extra zetmeeldroger (zetmeeldroger 5);
- extra tarweglutendroger (tarweglutendroger 4);
- productie van nat maïsveevoer in plaats van droog veevoer (moist feed).

In de aanvulling van 21 juli 2008 is aangegeven dat de noodstoomketel, welke draait als een van de WK-installaties buiten bedrijf is, continu op het terrein aanwezig is. De Nedalcoketel wordt vervangen door een biogasketel met meer vermogen (40 MW_{th}) zodat geen biogas in de fakkel hoeft te worden verbrand (m.u.v. calamiteiten). Verder zijn enkele bijlagen geactualiseerd, nl. de bijlagen 1 (plattegrondtekening), 3 (bodemkwaliteitskaart), 9 (overzicht emissiepunten), 10 (onderzoek luchtkwaliteit) en 13 (overzicht hulpstoffen).

1.3 Kadastrale gegevens

De inrichting is gelegen aan de Nijverheidsstraat 1 te Sas van Gent, kadastraal bekend als gemeente Terneuzen, sectie E, nummer 451.

1.4 Vergunningsituatie

De inrichting beschikt over de volgende vergunningen:

Cargill was tot nu toe onderverdeeld in 4 satellites, die ieder een eigen vergunning hebben, met daarbij behorende wijzigingsvergunningen en meldingen. Daarnaast vinden activiteiten plaats die niet onder een satelliet vallen en zijn er milieuaspecten die voor de hele inrichting gelden.

De vergunningen voor de afzonderlijke satellites moesten in verband met de implementatie van de IPPC-richtlijn worden gereviseerd voor 31 oktober 2007 zijn afgerond. De bedoeling was om de activiteiten die niet onder een satelliet vallen én de aspecten die voor de gehele inrichting gelden, in een site-vergunning te verlenen. Daarnaast zou per satelliet een revisie-vergunning verleend worden, waarbij rekening wordt gehouden met de verleende site-vergunning. Deze constructie is door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State afgekeurd.

Op 17 oktober 2007 zijn door de Afdeling de site-vergunning en de nieuwe vergunning voor satellite-1 vernietigd (zaaknummers 200609262/1 en 200702594/1).

Door het verlenen van deze revisie-vergunning worden alle activiteiten van Cargill in één vergunning vergund.

2. PROCEDURE

2.1 Voorbereiding

Voor de voorbereiding van de beschikking is de procedure als bedoeld in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer gevolgd.

2.2 Coördinatie Wvo

Uit overleg met Rijkswaterstaat, directie Zeeland, en het waterschap Zeeuws-Vlaanderen is gebleken dat er geen aanleiding is om de bestaande vergunningen in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren aan te passen. Er vindt dan ook geen gecoördineerde behandeling plaats.

2.3 Coördinatie Woningwet

Voor het bouwen van enkele nieuwe installaties wordt een bouwvergunning aangevraagd bij het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Terneuzen. De vergunning ingevolge de Wet milieubeheer zal niet eerder van kracht worden dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend.

2.4 MER

In het Besluit milieueffectrapportage is een opsomming van activiteiten opgenomen waarvoor het opstellen van een milieueffectrapport of het uitvoeren van een mer-beoordelingsplicht verplicht is.

De in de aanvraag genoemde activiteiten vallen niet onder de mer-(beoordelings)plicht. Ook is geen sprake van mer-plicht ingevolge de Provinciale milieuverordening Zeeland.

3. OVERWEGINGEN MET BETREKKING TOT DE AANVRAAG IN RELATIE TOT HET WETTELIJK TOETSINGSKADER

3.1 Beoordeling wettelijk toetsingskader

De onderhavige aanvraag is getoetst aan het wettelijk toetsingskader.

Bij de beoordeling op milieuhygiënische aspecten zijn betrokken:

- de bestaande toestand van het milieu, voor zover de inrichting daarvoor gevolgen kan veroorzaken;
- de gevolgen voor het milieu, mede in hun onderlinge samenhang bezien, die de inrichting kan veroorzaken, mede gezien haar technische kenmerken en haar geografische ligging;
- de mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen;
- het systeem van met elkaar samenhangende technische, administratieve en organisatorische maatregelen om de gevolgen die de inrichting voor het milieu veroorzaakt, te monitoren, te beheersen en, voor zover het nadelige gevolgen betreft, te verminderen, dat degene die de inrichting drijft, met betrekking tot de inrichting toepast, alsmede het milieubeleid dat hij met betrekking tot de inrichting voert.

Bij de beoordeling op milieuhygiënische aspecten is rekening gehouden met de beleidsuitgangspunten en met de geldende richtwaarden (voor zover van toepassing).

Bij de beoordeling op milieuhygiënische aspecten zijn de geldende grenswaarden, de regels gesteld in een instructie AMvB, de in de provinciale milieuverordening opgenomen instructieregels en de aanwijzingen die met betrekking tot de beslissing op de aanvraag door de Minister zijn gegeven, in acht genomen (voor zover van toepassing).

Dit heeft geleid tot het volgende.

3.2 Algemeen

Cargill is sinds 1912 gevestigd in de Ghellinckpolder in Sas van Gent. Binnen Cargill Benelux B.V. wordt maïs en tarwe verwerkt tot zetmeel, zetmeelderivaten, glucose, tarwegluten en veevoeder.

Het terrein van Cargill kent een aantal min of meer natuurlijke grenzen: aan de oostkant wordt de grens gevormd door het Kanaal Gent-Terneuzen en de weg die daar langs loopt, aan de zuidkant door de bebouwing van Sas van Gent (Buitenweg) en de sportvelden. Aan de westkant loopt het terrein tot de spoorlijn, waarachter de bebouwing van de wijk St. Albert ligt. In het noorden vormt een polderweg (de Tweekwartweg) de begrenzing. Het terrein ligt voor een deel braak; daar vinden geen of nauwelijks activiteiten plaats. Het totale terrein is eigendom van Cargill; delen ervan zijn verhuurd aan contractors, alcoholproducent Nedalco en vervoerder Frans Maas. De bestemming is bedrijfsterrein c.q. zeehaven. Het bestemmingsplan wordt momenteel geactualiseerd.

3.3 Best beschikbare technieken

Uit de Wet milieubeheer volgt dat het van belang is om een hoog niveau van bescherming van het milieu te bereiken. Dat wordt gerealiseerd door aan deze vergunning voorschriften te verbinden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk - bij voorkeur bij de bron - te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast. Bij de bepaling van de beste beschikbare technieken voor onderhavige inrichting, zijn de in artikel 5a.1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) vermelde punten speciaal in aanmerking genomen. Daarbij is rekening gehouden met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel.

Daarnaast zijn bij ministeriële regeling de documenten aangewezen, waarmee het bevoegd gezag bij de bepaling van de beste beschikbare technieken (BBT) in het kader van de vergunningverlening rekening moet houden. De bijlage van deze 'Regeling aanwijzing BBT-documenten' bevat twee tabellen. Tabel 1 is van toepassing op installaties die vallen onder de Europese richtlijn 96/61/EG Integrated Pollution Prevention and Control (IPPC-richtlijn). Tabel 2 van de bijlage bevat een lijst van thans in Nederland toegepaste richtlijnen die kunnen worden aangemerkt als een adequate en actuele invulling van BBT.

De IPPC-richtlijn bevat maatregelen ter voorkoming en/of beperking van emissies door daartoe aangewezen activiteiten naar lucht, water en bodem, met inbegrip van maatregelen ten aanzien van afvalstoffen. In Bijlage I van de richtlijn worden drempelwaarden aangegeven voor categorieën van bedrijven om te bepalen of zij onder de richtlijn vallen. Uit een toetsing aan de bijlage blijkt dat de IPPC-richtlijn van toepassing is op de inrichting. Bij het bepalen van de BBT voor onderhavige inrichting zijn de volgende documenten uit tabel 2 van de Regeling geraadpleegd:

- Leidraad afval- en emissiepreventie;
- Circulaire energie in de milieuvergunning;
- NeR Nederlandse emissierichtlijn Lucht;
- Nederlandse richtlijn bodembescherming.

In Bijlage I van de IPPC-richtlijn is aangegeven welke categorieën van industriële activiteiten onder de werkingssfeer van de Richtlijn vallen. Gezien de productiecapaciteit van levensmiddelen valt Cargill binnen categorie 6.4 onder b. van de Bijlage I van de IPPC. Dat betekent dat Cargill onder de werkingssfeer van de IPPC valt. Voor deze categorie is de BREF Voedingsmiddelen en zuivel (augustus 2006) van kracht. Daarnaast zijn de volgende BREF's van toepassing:

- Op- en overslag bulkgoederen;
- Grote Stookinstallaties (alleen voor de WK's);
- Industriële Koelsystemen;
- Economics and Cross-Media effects;
- Afvalwater- en afgasbehandeling;
- Monitoring.

Op termijn komt daar de BREF energie-efficiency bij.

Daarnaast zijn tevens meegenomen de verplichtingen zoals die in de artikelen 8.12, 8.12a en 8.12b van de Wet milieubeheer verwoord zijn. Onderstaand wordt per milieucompartment aangegeven in hoeverre bepalingen uit een van de hiervoor genoemde BREF's of andere BBT-documenten aan de orde zijn en op welke wijze daar rekening mee is gehouden.

3.4 Milieuzorgsysteem

Het landelijke en ook ons beleid is erop gericht dat bedrijven worden gestimuleerd om, ten behoeve van de vertaling van de milieuregelgeving naar de actuele bedrijfssituatie en het streven naar een zo gering mogelijke milieubelasting van de bedrijfsactiviteiten, bedrijfsinterne milieuzorgsystemen te implementeren.

In de BREF Voedingmiddelen en zuivel wordt ten aanzien van milieuzorg opgemerkt dat de beste milieuprestaties geleverd worden door een installatie die is uitgerust met de beste technologie en bedreven wordt op de meest effectieve en efficiënte wijze (paragraaf 5.1.1). Dit wordt als volgt onderkend in de IPPC-richtlijn definitie voor "techniek": *"zowel de gebruikte technologie als de wijze waarop de installatie wordt ontworpen, gebouwd, onderhouden, bedreven en ontmanteld"*.

Voor IPPC-installaties geldt dat een milieuzorgsysteem (MZS) het instrument is dat door bedrijven gebruikt kan worden om op een systematische en aantoonbare manier om te gaan met zaken als ontwerp, bouw, bedrijven en ontmantelen van een installatie. Een MZS bevat de organisatorische structuur, verantwoordelijkheden, taken en bevoegdheden en procedures, en is een bron van continue verbetering van de milieuprestaties. Een MZS is het meest effectief en efficiënt wanneer dit onderdeel uitmaakt van het totale management en bedrijfsvoering binnen een bedrijf.

Veel bedrijven beschikken over een MZS dat is opgezet en gecertificeerd volgens internationale normen als EN-ISO 14001 en EMAS. Opgemerkt wordt dat een zorgsysteem volgens de systematiek van de EN-ISO 14001 een organisatie als eenheid neemt, terwijl de BREF's een engere reikwijdte hebben. Met name activiteiten met betrekking tot producten en diensten die een bedrijf heeft, vallen buiten de scope van de IPPC. Het beschikken over en werken volgens een MZS is in de diverse BREF's aangemerkt als BBT, ook al is het MZS niet gecertificeerd volgens een internationale norm. Het voldoen aan bijv. de EN-ISO 14001 kan dan ook als aanvulling op BBT worden gezien.

In de aanvraag is aangegeven dat Cargill beschikt over een zorgsysteem op basis van het Cargill Combined Audit Protocol. Dit zorgsysteem voldoet aan de eisen in paragraaf 5.1.1 van de BREF Voedingmiddelen en zuivel. Om het MZS te borgen is, overeenkomstig artikel 8.13, tweede lid onder h van de Wet milieubeheer, voorschrift 2.1 opgenomen. Verder is in de voorschriften opgenomen dat er een onderhoudsmanagementsysteem (voorschrift 2.2.1) en een meet- en registratiesysteem (voorschrift 4.6.1) binnen de inrichting aanwezig moeten zijn. Deze systemen maken deel uit van een milieuzorgsysteem.

Ten aanzien van de monitoring van emissies naar onder meer lucht en water zijn in de BREF Monitoring eisen opgenomen, waarbij geen BBT wordt vastgesteld. In de BREF wordt ingegaan op de redenen waarom monitoring uitgevoerd wordt, door wie, wat en hoe er gemonitord wordt en hoe de gegevens uitgedrukt moeten worden. De BREF bevat verder eisen met betrekking tot monitoring die samen met de emissiegrenswaarden in vergunningen moeten worden opgenomen, een interpretatie van de monitoringsgegevens ten opzichte van de grenswaarden en eisen ten aanzien van de rapportage van de monitoringsgegevens.

In de aanvraag is een overzicht gevoegd van de emissies binnen Cargill, met daarbij de stof, het emissiepunt, de meetmethode en de meetfrequentie (die vastgesteld is met behulp van bepalingenprotocollen). Op deze wijze worden de gegevens voor de monitoring verzameld. Ten behoeve van de monitoring (artikel 8.12a, derde lid onder b) zijn de voorschriften 4.6.1 tot en met 4.6.3 opgenomen.

Ten aanzien van de rapportage merken wij op dat Cargill valt binnen categorie 3 van Bijlage 1 van het Besluit milieoverslaglegging. Dat betekent dat Cargill jaarlijks een milieujarverslag moet opstellen volgens de eisen zoals die in Bijlage 2 van het Besluit milieoverslaglegging zijn gesteld. Tevens is de E-PRTR van toepassing.

Om de milieuprestaties te verbeteren brengt Cargill om de vier jaar een bedrijfsmilieuplan (BMP) uit, waarin studies en concrete maatregelen worden genoemd om de milieubelasting terug te dringen. Ook wordt in het BMP aandacht besteed aan duurzaam ondernemen. Het BMP wordt op vrijwillige basis opgesteld (Cargill behoort niet tot een branche waarvoor Integrale Milieutaakstellingen zijn afgesproken), waarbij gebruik gemaakt wordt van de Handreiking BMP voor de chemische industrie. Het meest recente BMP is BMP-4 voor de periode 2006-2010, wat maart 2006 is ingediend.

De acties die in het BMP worden aangekondigd, krijgen de status studies, onzekere maatregelen en zekere maatregelen. De afspraak is dat zekere maatregelen in de respectievelijke vergunningen van bedrijven worden verankerd, eventueel via een ambtshalve wijziging. In deze vergunning zijn een aantal acties uit BMP-4 vastgelegd.

Beoordeling en conclusie

Cargill beschikt over een milieuzorgsysteem wat niet gecertificeerd is volgens ISO 14000, maar wel voldoet aan BBT als beschreven in de BREF Voedingsmiddelen en zuivel. Onderdeel van het MZS is een meet- en registratiesysteem, waarvan de opzet in de aanvraag is opgenomen. Verder brengt Cargill om de 4 jaar een BMP uit. De zekere acties uit het BMP-4 zijn, voor zover nog van toepassing, in deze vergunning vastgelegd.

3.5 Bodem

De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) is van toepassing op potentieel bodembedreigende bedrijfsmatige activiteiten binnen inrichtingen als bedoeld in de Wet milieubeheer. Deze NRB beschrijft het beleid met betrekking tot maatregelen en voorzieningen gebaseerd op de stand der wetenschap en techniek waarbij als uitgangspunt wordt gehanteerd dat door een doelmatige combinatie van maatregelen en vloeistofdichte of vloeistofkerende voorzieningen een verwaarloosbaar risico wordt gerealiseerd. Hiervoor zijn in de NRB een aantal bedrijfsactiviteiten beschreven. Afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen dient de betreffende bedrijfsactiviteit in een bodemrisicocategorie te worden ondergebracht.

In de aanvraag is aangegeven dat in 1998 een bodemrisico inventarisatie is uitgevoerd voor het gehele terrein en in 2003 is nogmaals een inventarisatie uitgevoerd die met name de nieuwe tarwe- en glucosefabriek omvatte. In de inventarisaties zijn de bodembedreigende activiteiten weergegeven en is vastgesteld welke maatregelen en voorzieningen door de aanvrager zijn/worden getroffen. Uit de bodemrisico inventarisatie blijkt dat Cargill op enkele knelpunten na voldoet aan eind emissiescore 1, zijnde een verwaarloosbaar bodemrisico. De knelpunten worden in het kader van het BMP-4 opgelost (actie 465). Voor het lossen van chemicaliën is een losprocedure opgesteld. Tanks en losinstallaties voor bodembedreigende stoffen zijn opgenomen in het preventieve onderhoudssysteem. Vloeistofkerende vloeren worden jaarlijks visueel geïnspecteerd en tijdens preventief onderhoud.

In de loop van 2008 is overleg gevoerd met de gemeente Terneuzen, de provincie Zeeland en Cargill over de opzet van een nieuwe bodemkwaliteitskaart. Bij de aanvulling van 21 juli 2008 is een nieuwe bodemkwaliteitskaart gevoegd, dit ter vervanging van bijlage 3 van de aanvraag.

In de BREF Voedingsmiddelen en zuivel is ten aanzien van bodembescherming niets specifiek opgenomen. In de BREF Op- en overslag Bulkgoederen worden vergelijkbare eisen gesteld als in de diverse PGS-richtlijnen. Een lekbak die de totale hoeveelheid vloeistof die boven de lekbak bewaard wordt, kan bevatten, wordt als BBT aangemerkt.

Beoordeling en conclusie

Door Cargill is een bodemkwaliteitskaart opgesteld, welke als bijlage 3 bij de aanvraag is gevoegd. Daarnaast is een BRI uitgevoerd, waaruit blijkt dat voldaan wordt aan eindemissiescore 1. Gesignaleerde knelpunten worden in het kader van een BMP-actie aangepast. Wij zijn van mening dat, wanneer de aanwezige voorzieningen in goede staat worden gehouden, hiermee afdoende maatregelen getroffen zijn om bodemverontreiniging te voorkomen en aan BBT voldaan wordt. Voor de garage zijn in hoofdstuk 15 van de voorschriften nadere voorschriften opgenomen. In hoofdstuk 3 van de voorschriften zijn nadere bepalingen opgenomen ten aanzien van de bescherming van de bodem in het algemeen.

3.6 Lucht

3.6.1 Verbrandingsemissies

Binnen Cargill zijn 4 warmtekrachtinstallaties (WK-1 tot en met 4) opgesteld. Daarnaast is er een stoomketel (de zogenaamde Nedalcoketel), dieselgestookte noodaggregaten en biogasmotoren. Als back-up voor de stoomvoorziening kan daarnaast gebruik gemaakt worden van een noodstoomketel, die continu op het bedrijf aanwezig is, maar alleen draait in perioden dat één van de WK-installaties uit bedrijf is. De Nedalcoketel zal op korte termijn vervangen worden door een biogasketel, met een hoger vermogen.

In de WK's wordt hoogcalorisch aardgas omgezet in warmte (stoom) en elektriciteit. Deze gecombineerde warmte/kracht opwekking wordt in de BREF's Grote stookinstallaties en Voedingsmiddelen en zuivel als BBT aangemerkt (in resp. paragraaf 7.5.12 en paragraaf 5.1.4.10). Bij de verbranding van het aardgas komen met name CO_2 en NO_x vrij. De emissies van stof en SO_2 uit de WK's is verwaarloosbaar. In de biogasmotoren komt wel SO_2 vrij, ondanks dat het biogas ontzwaveld is.

Ten aanzien van de emissie van CO_2 en de vermindering daarvan verwijzen wij naar paragraaf 3.11 van deze considerans. Vanaf 1 juni 2005 vindt NO_x -handel plaats, waaraan Cargill deelneemt. Hiermee wordt een NO_x -reductie beoogd en wel daar waar ze het meest kosteneffectief te realiseren is. In de praktijk gaat dit inhouden dat een bedrijf, afhankelijk van de eigen prestaties, emissierechten kan kopen of verkopen. Zo zijn NO_x -reducerende maatregelen (deels) te financieren door verkoop van emissierechten.

Om de emissie van NO_x te beperken beschikt WK-1 over een SCR-installatie en de andere WK's over low- NO_x -branders. Beide technieken worden als BBT aangemerkt in de BREF Grote stookinstallaties. Cross-media effect van de SCR is dat er een emissie van NH_3 optreedt; de werking van een SCR berust op een chemisch evenwicht tussen de NO_x uit de rookgassen en ammoniak (NH_3) dat aan de rookgassen wordt toegevoegd. In de installatie stelt het evenwicht zich in, waarbij de NO_x grotendeels omgezet wordt in N_2 en H_2O . Naast een rest NO_x komt er ook een hoeveelheid NH_3 vrij na de SCR, wat ook een verzurende component is.

Van de SCR op WK-1 is bekend dat deze niet werkt zoals vooraf was verondersteld. Dit wordt mede veroorzaakt doordat de SCR in een bestaande installatie is ingebouwd. Na een jarenlange discussie heeft KEMA eind 2004 een onderzoek ingesteld naar de werking van de installatie en mogelijke verbeteropties. Uit dit onderzoek blijkt dat de NH_3 -injectie in de installatie niet optimaal is en de katalysator niet optimaal functioneert. Mogelijke oorzaken van dit laatste zijn kortsluitstromen als gevolg van het opereren van de installatie of als gevolg van een verkeerd ontwerp vervuiling van de katalysator. De conclusie is dat de oorspronkelijk verwachte waarden niet haalbaar zijn, ook niet na optimalisatie van de installatie.

In de aanvraag is aangegeven dat de emissie van NO_x op WK-1 maximaal 50 g/GJ (halfuursgemiddelde) zal zijn wat bij het gegeven zuurstofpercentage overeenkomt met 28 ppm. Voor NH_3 zal dat maximaal 15 ppm zijn, waarbij de som van NO_x en NH_3 niet meer zal zijn dan 40 ppm. In eerder genoemd rapport van KEMA wordt gesteld dat optimalisatie van de NH_3 -injectie kan leiden tot een emissie van 50 g NO_x /GJ. Verdere reductie moet gezocht worden in een verbetering van de werking van de installatie zelf.

Hoewel wij het betreuren dat de installatie niet beter werkt, zijn wij van mening dat er vanuit het oogpunt van de IPPC en de luchtkwaliteit geen beletsels zijn om de aangevraagde norm van 50 g/GJ (bij het gegeven zuurstofpercentage komt dit overeen met 57 mg/m^3) te vergunnen. Hierbij merken wij op dat de emissie zonder SCR zou uitkomen op ca. 176 g/GJ (= 200 $\text{mg NO}_x/\text{m}^3$). In het BMP-4 heeft Cargill als zekere actie 321 opgenomen om onderzoek uit te voeren naar de mogelijkheden tot verdergaande optimalisatie van de bedrijfsvoering van de SCR op WK-1. Deze BMP-actie is inmiddels uitgevoerd maar leidt niet tot verdere optimalisaties. Ten aanzien van NH_3 is in BMP-4 een emissieprofiel opgenomen, waarbij het streven is om de emissie van NH_3 in 2010 binnen de 10 ton per jaar te houden. De werkelijke emissie in 2006 was 3749 kg en in 2007 was die 2476 kg.

Voor de andere WK's wordt een NO_x-emissie van 45 g/GJ aangevraagd. Deze waarde is voor de bestaande WK's lager dan de eis uit het BEES-A (65 g/GJ, artikel 20, eerste lid onder b) en de bovengrens zoals die in de BREF Grote stookinstallaties als halfuursgemiddelde voor nieuwe combined cycle gas turbine (CCGT) wordt genoemd. De werkelijke jaargemiddelde emissies zijn echter lager; voor WK2 en WK3 is die de afgelopen jaren tussen 20 en 25 g/GJ. Voor WK4 is over 2006 en 2007 resp. 34 en 30 g/GJ gerapporteerd.

De biogasmotoren hebben een werkelijke emissie van 185 g/GJ, hetgeen overeenkomt met de gevraagde 187 g/GJ. In voorschrift 4.1.1 is voor de WK's de eis van 45 g/GJ als halfuursgemiddelde opgenomen. Hieraan moet te allen tijde voldaan worden.

De vrijkomende rookgassen bij WK-1 worden gebruikt bij het drogen van maïskiemen en eiwitten; de vrijkomende rookgassen bij WK-3 en WK-4 worden gebruikt bij het drogen van tarwegluten. Om die reden vallen deze installaties niet onder het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieu-beheer A (BEES-A). WK-2 valt wel onder het BEES-A. Voor alle WK-installaties, biogasketel en noodstoomketel zijn in voorschrift 4.1.1 emissie-eisen opgenomen.

Om de emissie van NO_x uit de bijstookbranders te beperken zijn geen speciale voorzieningen aanwezig. De bijstookbranders zijn relatief klein (1 à 2 MW), zodat ze niet onder de BREF Grote stookinstallaties vallen. Daarnaast staan de verbrandingsgassen in direct contact met het te drogen zetmeel waardoor zij niet onder het BEES-A vallen. Uitzondering daarop is zetmeeldroger 2, die wel onder het BEES-A valt.

In de aanvraag is voor de diverse bijstookbranders een emissie aangevraagd. Voor zetmeeldroger 1 gaat het om 90 mg NO_x/m³, bij zetmeeldroger 2 om 80 mg NO_x/m³ en bij zetmeeldrogers 3 en 4 om 200 mg NO_x/m³. De gevraagde emissies zijn in de voorschriften 4.2.1 en 4.3.1 vastgelegd.

In het BMP-4 heeft Cargill geen acties opgenomen ten aanzien van de NO_x-emissies op de drogers of biogasmotoren.

In de afvalwaterzuiveringsinstallatie wordt biogas gevormd, wat na ontzwaveling wordt gebruikt als brandstof in biogasmotoren, een biogasboiler en een biogasketel. Het biogas bevat dan echter nog steeds een hoeveelheid H₂S, wat na verbranding SO₂ geeft, wat wordt geëmitteerd. SO₂ valt onder de klasse gA.4 van de NeR, waarvoor een grensmassastroom van 2 kg/h geldt. Volgens de aanvraag is de emissie uit de biogasmotoren, de biogasboiler en de 3 biogasfakkels samen niet meer dan 2000 g/h. Dit is in voorschrift 4.4.1 vastgelegd.

Het geproduceerde biogas wordt in een gashouder opgeslagen en vandaar uit naar de biogasmotoren, de biogasboiler en biogasketel geleid. In principe wordt alle biogas als brandstof gebruikt. In geval van calamiteiten kan het te veel aan biogas nodig worden afgefakkeld in een grondfakkel. Ten aanzien van de fakkel zijn in hoofdstuk 10 van de voorschriften nadere bepalingen opgenomen. Om te borgen dat het biogas zoveel mogelijk als brandstof wordt gebruikt, is voorschrift 10.1.1 opgenomen.

Ten aanzien van monitoring merken wij op dat voldaan moet worden aan paragraaf 4.6 van de voorschriften. Cargill beschikt over een meet- en registratiesysteem, wat door ons is gecontroleerd op de eisen zoals die gelden vanuit het Besluit milieuverslaglegging en welke gebaseerd zijn op paragraaf 3.7 van de NeR. Hierbij zijn geen strijdigheden gevonden (zie rapportage in brief met kenmerk 08009910). In bijlage 7 van de aanvraag is een verkort overzicht van het meetprogramma opgenomen.

3.6.2 Stof

Binnen Cargill zijn diverse emissiepunten waar stof in de atmosfeer kan komen, met name bij de drooginstallaties voor zetmeel, eiwitten, kiemen en veevoer en bij het pneumatisch transport van producten. Om de stofemissies te beperken zijn de emissiepunten voorzien van filterende afscheiders of cyclonen. In de NeR (paragraaf 3.2.2, september 2004) is bepaald dat voor de emissie van stof in algemene zin, bij een emissievracht van 0,2 kg/h of meer, een emissie-eis van 5 mg/Nm³ geldt voor filterende afscheiders. Als het niet mogelijk is om filterende afscheiders toe te passen dan geldt bij een emissievracht van 0,2 kg/h of meer een emissie-eis van 20 mg/Nm³. Bij een emissievracht van minder dan 0,2 kg/h geldt volgens de NeR een maximale concentratie van 50 mg stof/Nm³.

In de BREF Voedingsmiddelen en zuivel wordt het minimaliseren van emissies naar de lucht op twee manieren beschreven, nl. via procesgeïntegreerde technieken en via end-of-pipe-technieken. Geïntegreerde technieken zijn bijv. een meet- en registratiesysteem, optimalisatie van processen en start- en stopprocedures; filters en cyclonen zijn nageschakelde technieken.

In diverse BREF's worden cyclonen niet als BBT aangemerkt, waarbij wordt opgemerkt dat cyclonen dienen als voorafscidders en dat met cyclonen alleen meestal niet aan de emissie-eisen voldaan kan worden. In de BREF Voedingsmiddelen en zuivel wordt echter aangegeven dat in de productie van onder meer zetmeel cyclonen gebruikt worden (paragraaf 4.4.3.5.2). In paragraaf 5.1.5 wordt aangegeven dat de technieken die in paragraaf 4.4 tot en met 4.4.12 genoemd worden, als BBT beschouwd kunnen worden. Wij komen dan ook tot de conclusie dat voor de productie van zetmeel cyclonen als BBT aangemerkt kunnen worden.

In de aanvraag is in bijlage 9 een overzicht van de emissiepunten opgenomen. In dit overzicht zijn voor emissiepunten met een emissievracht van meer dan 0,2 kg stof/h (de grote bronnen) de emissie-eisen uit de NeR opgenomen. Voor bronnen met een emissievracht van minder dan 0,2 kg stof/h (kleine bronnen) is in de aanvraag 10 mg/Nm³ opgenomen indien een filterende afscheider wordt toegepast.

Wij zijn van mening dat de emissie van met name fijn stof verder gereduceerd moet worden. Het stof wat na een filter geëmitteerd wordt, is hoofdzakelijk fijn stof. Om die reden is in de voorschriften 4.2.1, 4.3.1 en 4.5.1 voor zowel grote als kleine bronnen welke voorzien zijn van filterende afscheiders, een emissie-eis van 5 mg/m³ opgenomen. Voor zover wij over meetgegevens beschikken blijken de filters hieraan te kunnen voldoen. Voor de kleine bronnen geldt dat die niet of nauwelijks te meten zijn, maar deze vallen onder een preventief inspectiesysteem waarin controle op de goede werking van het reinigingsmechanisme plaatsvindt en filters preventief worden vervangen.

Onafhankelijk van de vracht is voor emissiepunten welke voorzien zijn van cyclonen een emissie-eis van 20 mg/m³ opgenomen, overeenkomstig de NeR. Hiermee wordt ook voldaan aan de emissie-range zoals die in de BREF is opgenomen, nl. voor droog stof een emissie-range van 5-20 mg/Nm³ (paragraaf 5.1.5 van de BREF Voedingsmiddelen en zuivel).

Uitzondering hierop is de maïseiwitdroger (emissiepunt 150) waarvoor een emissie van 100 mg/Nm³ wordt gevraagd, overeenkomstig de Bijzondere Regeling B2 van de NeR (welke zal worden ingetrokken). Als gevolg van het project "moist feed", waarbij het veevoer uit de maïs niet meer gedroogd wordt maar als nat veevoer afgevoerd gaat worden, wordt dit emissiepunt voor 1 juli 2009 aangepast zodat voldaan wordt aan de waarden uit paragraaf 3.2.2 van de NeR.

Voor de zetmeeldrogers (emissiepunten 230, 231, 234, 235 en 239) wordt een emissie van 60 mg/Nm³ gevraagd; voor de emissiepunten 550 en 555 wordt resp. 50 en 35 mg/Nm³ aangevraagd. De aangevraagde waarden vallen binnen de range voor "wet/sticky dust" (35-60 mg/Nm³) zoals die in paragraaf 5.1.5 van de BREF Voedingsmiddelen en zuivel is opgenomen.

In BMP-4 zijn ten aanzien van (fijn) stof een 4-tal zekere acties opgenomen. Het gaat om de acties 334 (onderzoeksprogramma en plan van aanpak fijn stof grote bronnen), actie 335 (Uitvoeren plan van aanpak fijn stof) en actie 337 (Emissiepunten die nog niet voldoen aan de NeR in kaart brengen en maatregelen treffen). Deze acties zijn inmiddels uitgevoerd. In deze vergunning zijn de eisen voor stof uit de NeR opgenomen. Daarnaast is als actie 336 een studie naar het "wet feed concept" opgenomen. Ook deze studie is inmiddels uitgevoerd en resulteert in de productie van nat veevoer in plaats van droog veevoer vanuit de corn, wat nu "moist feed" genoemd wordt (zie par. 2.6 van de procesbeschrijving in bijlage 4 van de aanvraag). Dit heeft een gunstig effect op het energiegebruik en de emissie van stof.

Overigens merken wij op dat de werkelijke emissie van totaal stof lager is dan de som van de vergunde waarden. De vergunde waarden bij elkaar opgeteld komen op een emissie van 371,3 ton stof/jaar (aangevraagd is 407,5 ton stof/jaar). In de MJV's zijn over de laatste jaren de volgende emissies gerapporteerd:

Jaar	ton stof (totaal)	ton fijn stof
2000	173	
2001	182	
2002	139	
2003	149	116
2004	136	121
2005	134	115
2006	140	87
2007	156	80

Deze cijfers zijn door ons gevalideerd. De cijfers zijn deels opgebouwd uit metingen en deels uit berekeningen op basis van vergunde waarden (dit laatste geldt met name voor de kleine bronnen). Het verschil met de vergunde waarden is vooral een gevolg van de lagere concentraties die daadwerkelijk gemeten worden. De vergunde waarden mogen niet overschreden worden en moeten als uiterste concentratie gezien worden. Indien wel overschrijding dreigt of gemeten wordt, moeten de voorzieningen worden schoongemaakt c.q. vervangen (in het geval van doekfilters).

Naast de hoeveelheid totaal stof zijn in de jaren 2006 en 2007 metingen uitgevoerd naar de fractie fijn stof ($< 10 \mu\text{m}$, PM10). In onderstaande tabel zijn voor de diverse afscheiders de gemeten waarden weergegeven:

Zetmeeldrogers (cycloon)	45 % fijn stof
Tarweglutendrogers (filter)	60 % fijn stof
Molens zetmeeldrogers (cycloon)	30 % fijn stof
Veevoederkoelers (cycloon)	65 % fijn stof
Glutendroger maïsverwerking (cycloon)	50 % fijn stof
Kiemdroger maïsverwerking (cycloon)	70 % fijn stof
Veevoerdroger maïsverwerking (cycloon)	65 % fijn stof

Volgens de handreiking MJV uit 2002 moet voor een cycloon 70 % en voor een doekfilter 100% van de totale stofemissie als fijn stof worden beschouwd. In de MJV's zijn tot 2006 de omrekenfactoren uit de handreiking gebruikt, vandaar dat de emissies in de jaren 2006 en 2007 lager zijn dan daarvoor.

3.6.3 Toetsing luchtkwaliteitseisen

Sinds 15 november 2007 zijn de belangrijkste bepalingen over luchtkwaliteitseisen opgenomen in hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer. Artikel 5.16, eerste lid, Wm geeft aan hoe en onder welke voorwaarden bestuursorganen bepaalde bevoegdheden, opgesomd in het tweede lid, kunnen uitoefenen in relatie tot luchtkwaliteitseisen. Als aannemelijk is dat aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, vormen luchtkwaliteitseisen in beginsel geen belemmering voor de uitoefening van de bevoegdheid. Eén van de voorwaarden is dat aannemelijk is gemaakt dat een project "niet in betekenende mate" bijdraagt aan de concentratie van een stof.

Het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen), aangeduid als Besluit NIBM, legt vast wanneer een project niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie van een bepaalde stof. Dat is het geval wanneer aannemelijk is dat het project een toename van de concentratie van fijn stof (PM10) of stikstofdioxide (NO₂) veroorzaakt die niet meer bedraagt dan 3% van de jaargemiddelde concentratie van die stof. Dit komt overeen met een maximale toename van 1,2 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ voor zowel PM10 als NO₂. Als de toename voor één of beide stoffen hoger is, dan is het project IBM. Op grond van artikel 2, tweede lid van het Besluit NIBM geldt een interimperiode, waarin de bijdrage niet meer mag bedragen dan 1% van de achtergrondconcentratie, zijnde 0,4 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ voor zowel PM10 als NO₂. Ten behoeve van de uitvoering van deze regelgeving is in mei 2008 de "Handreiking luchtkwaliteit: niet in betekenende mate bijdragen (NIBM) Het bepalen van NIBM onder de Wet milieubeheer" door het Ministerie van VROM opgesteld.

De Regeling Beoordeling Luchtkwaliteit 2007 (RBL2007) bevat grenswaarden voor de luchtkwaliteit die door het bevoegd gezag als toetsingscriterium in de vergunningverlening moeten worden gehanteerd. Deze grenswaarden geven een niveau aan van de kwaliteit van de buitenlucht dat niet mag worden overschreden. De RBL is niet van toepassing op de werkplek. Dit betekent dus dat toetsing van de normen geschiedt buiten het terrein van de inrichting.

De RBL2007 bevat grenswaarden voor luchtverontreiniging door zwaveldioxide, lood, stikstofdioxide, zwevende deeltjes, koolmonoxide en benzeen. Gezien de actuele situatie is met name de beoordeling van fijn stof (PM10) en stikstofdioxide (NO₂) kritisch. Emissie van lood en benzeen vindt bij Cargill niet plaats. De grenswaarden voor CO en SO₂ worden dusdanig overschreden, dat de beoordeling van deze stoffen niet kritisch is.

In de aanvulling op de aanvraag is als bijlage 10 een rapport gevoegd waarin een vergelijking is gemaakt van de oude vergunde situatie en de nu aangevraagde situatie. Door redentie is aangegeven wat de verschillen zijn in beide situaties, een kwalitatieve benadering. Bovendien is aan de hand van verspreidingsberekeningen een en ander ook kwantitatief onderbouwd.

Voor NO₂ geldt dat de aangevraagde situatie gelijk of beter is aan de oude situatie. De aanwezige WK-installaties, bijstookbranders en biogasmotoren blijven. Er komt een nieuwe biogasketel ter vervanging van de Nedalcoketel, maar dit leidt tot minder affakkelen van biogas. De oude zogenaamde BI-ketel is gesloopt. Per saldo blijft de situatie gelijk of verbetert. Dit blijkt ook uit de uitgevoerde verspreidingsberekeningen. De hoogst berekende waarde ligt op de terreingrens ter hoogte van de scheepsverlading en bedraagt in zowel de oude situatie als de aangevraagde situatie 26,1 µg NO₂/m³. Verder van dit punt af neemt de concentratie in de aangevraagde situatie sneller af dan in de oude vergunde situatie.

Voor stof geldt dat in de oude situatie meer emissie is vergund dan nu is aangevraagd. Verder geldt dat in deze vergunning de emissie-eisen nog verder zijn aangescherpt (zie paragraaf 3.6.2 van deze overwegingen). Uit de verspreidingsberekening volgt dat de jaargemiddelde concentratie overal afneemt. De hoogst berekende concentratie bevindt zich ter hoogte van de Westkade en is in de oude situatie 40,4 µg PM10/m³, terwijl de aangevraagde situatie resulteert in 37,2 µg PM10/m³. Van beide concentraties mag 5 µg/m³ worden afgetrokken in verband met zeezoutcorrectie.

De grenswaarden voor de jaargemiddelde concentratie is in het RBL2007 voor zowel NO₂ als PM10 op 40 µg/m³ gesteld.

Naar onze mening is met dit rapport (bijlage 10 van de aanvraag) aannemelijk gemaakt dat de nu aangevraagde situatie beter is dan de oude vergunde situatie en dat daarmee de bijdrage van Cargill niet in betekenende mate is. Verder blijkt uit de berekeningen dat aan de grenswaarden uit de RBL2007 voldaan wordt. Gelet hierop zijn wij van mening dat vanuit luchtkwaliteitseisen er geen belemmeringen zijn om de gevraagde vergunning te verlenen.

3.6.4 Geur

Ten aanzien van geur geldt dat momenteel het landelijk beleid, zoals is vastgelegd in de NeR, gevolgd wordt. Dit beleid is verder uitgewerkt in het Integraal Omgevingsplan IOP. Hierin is met name aangegeven wanneer er sprake is van een acceptabel hinderniveau.

Geur komt bij Cargill op diverse plaatsen vrij, onder andere bij droogprocessen (in de wet separation, bij de verwerking van eiwitten en bij de productie van veevoer) en bij de waterzuivering. Tijdens een geuronderzoek in 1998 is gebleken dat drie geurbronnen verantwoordelijk zijn voor 95% van de geuremissie. Sinds 1998 is een nieuwe tarwe- en glucosefabriek in gebruik genomen. In deze nieuwe fabriek zijn maatregelen getroffen waardoor de totale geurbelasting niet is toegenomen.

Sinds 1998 zijn aan de belangrijkste geurbronnen maatregelen getroffen, waardoor de geuremissie op die bronnen met ca. 90% is gereduceerd. Deze reductie is in 2001 vastgesteld in een toen uitgevoerd geuronderzoek. Voorzieningen die aanwezig zijn, zijn beveiligingen in de drogers om te voorkomen dat eiwitten, kiemen e.d. verbranden, een scrubber en een incinerator. Deze voorzieningen worden in de BREF Voedingsmiddelen en zuivel als BBT aangemerkt.

Een andere geurbron is de waterzuivering. Hier wordt H_2S ("rotte eierenlucht") gevormd, wat in de ontzwavelingsinstallatie omgezet wordt tot elementair zwavel. Door het treffen van maatregelen om dit gas terug te leiden naar onder meer het beluchtingsbassin, wordt de emissie van H_2S voorkomen.

Het is echter niet uitgesloten dat er toch nog maatregelen mogelijk zijn om de emissie van geur verder te reduceren. In het BMP-3 is opgenomen dat er in 2005 een nieuw geuronderzoek zal plaatsvinden. Dit onderzoek is in november 2005 uitgevoerd. Hierbij zijn op 26 punten, verspreid over de waterzuivering en de productieprocessen, monsters genomen. Het rapport van dit onderzoek (PRA Odeurnet bv, rapportnummer CERS05A3, d.d. 3 mei 2006) is als bijlage 11 bij de aanvraag gevoegd.

Uit het rapport blijkt dat het aantal geëmitteerde geureenheden 9×10^9 ge/h is. Tevens is de aangenaamheid van de geur bepaald. De aangenaamheid wordt uitgedrukt in de hedonische waarde H, waarbij geldt dat bij $H = -1$ de kans op hinder gering is. Wanneer de hedonische waarde ligt tussen -1 en -2 is er sprake van enige hinder; bij een hedonische waarde van meer dan -2 is hinder zeer waarschijnlijk en ook ernstige hinder mogelijk. Tussen de geureenheden en de hedonische waarde bestaat een logaritmisch verband.

Uit het geurrapport blijkt dat $H = -1$ overeenkomt met $3,7 \text{ ge/m}^3$ en $H = -2$ met 27 ge/m^3 , beiden als 98 percentiel (dit betekent dat gedurende 98% van de tijd deze norm niet wordt overschreden).

Met behulp van het verspreidingsmodel KEMA STACKS versie 2005 release augustus 2005, zijn verspreidingsberekeningen uitgevoerd. Op die manier kan de uurgemiddelde immissieconcentratie worden bepaald en worden weergegeven in geurcontouren. Hieruit blijkt dat de contour van $H = -1$ over de gehele bebouwing van Sas van Gent en Westdorpe ligt. Ook blijkt dat de contour voor $H = -2$ niet buiten de terreingrens ligt. De hoogste immissie ter plaatse van aaneengesloten woonbebouwing bedraagt 14 ge/m^3 als 98-percentielwaarde, dus tussen $H = -1$ en $H = -2$. Voor piekbelastingen geldt dat die 37 ge/m^3 bedraagt als 99,99 percentiel (dit betekent dat gedurende 99,99 % van de tijd deze norm niet overschreden wordt). De bijbehorende contour ligt over een deel van Sas van Gent.

Ten aanzien hiervan merken wij het volgende op:

Met dit geuronderzoek is ons inziens de actuele geursituatie bij Cargill in beeld gebracht. De actuele geuremissie is in de voorschriften 5.1.1 en 5.1.2 geborgd.

In het IOP is het geurbeleid verder uitgewerkt. Uitgangspunt is dat in vergunningen het acceptabel hinderniveau wordt vastgelegd. Er is sprake van een acceptabel hinderniveau indien voor bestaande situaties voldaan wordt aan de norm $H = -1$ als 98-percentiel op gevoelige bestemmingen. Hieraan wordt momenteel niet voldaan, zodat beoordeeld moet worden of het bedrijf aan BBT voldoet. In de BREF Voedingsmiddelen en zuivel worden voor de zetmeelindustrie geen specifieke BBT genoemd ten aanzien van geur, maar in paragraaf 4.4.3 worden wel diverse end-of-pipe technieken genoemd om de emissie van geur in het algemeen te beperken. Het gaat daarbij om onder meer het verhogen van het emissiepunt, absorptie in bijv. water of oxidatie (thermisch of katalytisch). Absorptie (scrubber) en oxidatie (incinerator) zijn zoals hiervoor opgemerkt bij Cargill aanwezig, zodat voldaan wordt aan BBT. Het verhogen van het emissiepunt leidt niet tot minder emissie, maar wel een betere verspreiding waardoor de immissie minder wordt. Wij zijn van mening dat het beperken van de emissie de voorkeur geniet boven het beïnvloeden van de verspreiding.

In de BREF is in paragraaf 4.4.1 aandacht voor het meten van geur. Nadat de geuremissie van diverse bronnen bepaald is, kan dan een prioriteitenlijst opgesteld worden en kunnen eventueel maatregelen getroffen worden. Hierbij worden ook uitdrukkelijk in-proces maatregelen genoemd.

Wij zijn van mening dat er een inspanning gepleegd dient te worden om de geuremissie verder te reduceren, bijvoorbeeld door in-proces maatregelen. Het geurrapport geeft een overzicht van emissies op bronniveau, zodat gericht gezocht kan worden naar vermindering van de geuremissie. In deze vergunning wordt de productie van moist feed (nat maïsveevoer, in het BMP-4 nog aangeduid als "wet feed concept") als wijziging opgenomen. In 2008/2009 zal de ombouw plaatsvinden. Naar verwachting zal deze maatregel leiden tot een reductie van de geuremissie. Ook is de afzuiging op de afvalwaterzuivering in 2006 geoptimaliseerd. Deze actie heeft geleid tot een afname van het aantal geurklachten.

Zoals uit het voorgaande blijkt vinden continu aanpassingen plaats die ook gevolgen hebben voor de geuremissie. In 2010 zal de ombouw van het moist feed uitgevoerd zijn en draait ook de nieuwe glutendroger. Op dat moment dient de geursituatie opnieuw te worden vastgelegd. Daarnaast achten wij het wenselijk dat vanaf 2010 periodiek om de 4 jaar de geuremissie bepaald wordt. In voorschrift 5.1.3 is dit opgenomen.

Concluderend stellen wij dat ten aanzien van geur aan BBT voldaan wordt in die zin dat er scrubbers, een incinerator en andere voorzieningen aanwezig zijn. Verder wordt met in-proces maatregelen (de productie van moist feed en het terugvoeren van zwavelwaterstof in de zuiveringsinstallatie) de emissie van geur beperkt. Mocht uit nieuwe geuronderzoeken blijken dat deze maatregelen nog onvoldoende zijn om aan het geurbeleid uit het IOP te voldoen, kan altijd nog overwogen worden om de emissiepunten te verhogen.

3.6.5 Andere emissies naar de lucht

Voor de modificatie van zetmeel en in de waterzuiveringsinstallatie worden diverse chemicaliën gebruikt. Als gevolg van het overpompen van deze chemicaliën en de processen waarin deze chemicaliën worden ingezet, ontstaan emissies van AZA (azijnzuuranhydride), azijnzuur, chloor, zoutzuur, PO (propyleenoxide), POCl_3 , zwavelzuur en ammoniak. Om de emissies van chemicaliën te beperken zijn opslagtanks en reactoren voorzien van scrubbers. Om de emissie van SO_2 te beperken wordt het biogas ontzwaveld in de ontzwavelingsinstallatie.

Volgens bijlage 4.5 van de NeR worden de genoemde stoffen als volgt ingedeeld:

stof	klasse	grensmassaastroom (g/h)	emissie-eis (mg/m ³)	aangevraagde vracht (g/h)
AZA	O.1	100	20	0,002
Azijnzuur	O.2	500	50	10
Ammoniak	gA.3	150	30	35
Chloor	gA.2	15	3	1
chloride (als HCl)	gA.3	150 (zie par. 3.2.3 van de NeR)	10/30	6
PO ¹	MVP2	25	5	84 kg/j
POCl_3	niet ingedeeld			2,5
zwavelzuur	gA.2	15	3	15
zoutzuur	gA.3	150 (zie par. 3.2.3)	10/30	1+150

¹ voor PO geldt vanaf 2015 een grensmassaastroom van 2,5 kg/h en een emissie-eis van 1 mg/m³

In de aanvraag is in bijlage 9 aangegeven welke stoffen op de diverse emissiepunten vrijkomen, in welke concentratie en met welk debiet. Tevens is aangegeven welke voorzieningen op de emissiepunten aanwezig zijn om de emissies te beperken. In de aanvraag zijn de bovengrenzen van de in de NeR genoemde emissie-eisen opgenomen.

Ten aanzien hiervan merken wij het volgende op: volgens de NeR moet voor stoffen die in dezelfde klasse of categorie vallen de sommatiebepaling worden toegepast. Voor stoffen uit de klasse gA (gasvormige anorganische stoffen) geldt de sommatiebepaling niet. Deze stoffen moeten per stof worden beoordeeld. Uit bovenstaand overzicht blijkt dat de grensmassastromen van geen van de genoemde stoffen wordt overschreden, zodat voldaan wordt aan de NeR. De emissie-eisen zijn in voorschrift 4.2.1 vastgelegd.

Voor PO geldt de minimalisatieverplichting. Cargill geeft in de aanvraag aan dat de emissie ontstaat in het HP-proces waar gemodificeerd zetmeel wordt geproduceerd. Per jaar worden 450-600 batches geproduceerd; per batch wordt een hoeveelheid PO geëmitteerd. Er is een stijgende trend in de emissie van gemiddeld 60 gram per batch in 2002 tot gemiddeld 180 gram per batch in 2006. Om die reden wordt de reeds vergunde vracht van 84 kg/jaar opnieuw aangevraagd.

Ten aanzien hiervan merken wij het volgende op: zoals aangegeven geldt voor PO de minimalisatieverplichting. De emissie wordt beperkt door toepassing van een scrubber met 99% rendement. Uit de diverse milieujaarverslagen blijkt dat de emissie van PO aanvankelijk veel lager was, maar de laatste jaren vertoont deze een stijgende trend. Gelet hierop zijn in het BMP-4 twee acties opgenomen als zekere maatregelen om de emissie van PO te verminderen: actie 331 (onderzoek naar stijgende trend PO emissie) en actie 332 (uitvoeren reductiemaatregelen PO naar aanleiding van onderzoek). Het onderzoek is in volle gang, maar heeft nog niet tot concrete maatregelen geleid.

Hoogst waarschijnlijk wordt een deel van de gemeten emissies ten onrechte als PO aangemerkt en betreft dit één of meer andere stof(fen). Daarnaast wordt onderzoek gedaan naar aanpassingen in de HP-plant, waarbij de emissie van PO door een incinerator gevoerd worden. De resultaten van deze studie zijn naar verwachting uiterlijk in 2010 bekend.

In voorschrift 4.2.2 hebben wij een maximale jaarvracht van 84 kg voor PO opgenomen. Daarnaast is overeenkomstig de NeR voorschrift 4.2.3 opgenomen teneinde de emissie ook op termijn verder te verminderen en ook na 2015 aan de eisen uit de NeR te kunnen blijven voldoen.

Beoordeling en conclusie

In het voorgaande zijn de aangevraagde emissies getoetst aan de eisen uit de BREF en NeR. De emissie-eisen zijn vervolgens in de voorschriften vastgelegd, waarbij de emissie-eisen voor stof op kleine bronnen lager zijn gesteld dan is aangevraagd. De luchtkwaliteitseisen zijn geen belemmering om de vergunning te verlenen. Geur is een relevant onderwerp en een voortdurend punt van aandacht. Met de aangevraagde wijzigingen en na uitvoering van het "moist feed" project zal de emissie van geur naar verwachting afnemen, hetgeen met een geuronderzoek bevestigd moet worden. Ook de emissie van PO is een punt van aandacht, mede gelet op het feit dat dit een MVP-stof betreft. Verwacht wordt dat de emissie op termijn aanzienlijk minder zal worden. Momenteel loopt hiervoor een onderzoek.

3.7 Geluid

Voor het industrieterrein Poel- en Ghellinckpolder is op 28 augustus 1986 bij raadsbesluit een geluidszone vastgesteld als bedoeld in artikel 53 van de Wet geluidhinder. Er was bij het vaststellen van de geluidszone sprake van een saneringssituatie waarvoor een saneringsonderzoek is uitgevoerd. Door het college van gedeputeerde staten is in 1997 het programma van maatregelen "Industrieterrein Poel- en Ghellinckpolder" opgesteld waarin de minister wordt geadviseerd voor woningen binnen de geluidszone een maximaal toelaatbare geluidsbelasting (MTG) vast te stellen. Ingevolge artikel 72, tweede lid, van de Wet geluidhinder heeft de minister bij beschikking van 11 december 1998, in overeenstemming met het advies van gedeputeerde staten voor de gevels van de woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen waarop het programma van maatregelen betrekking heeft, MTG's vastgesteld.

Bij het beoordelen van de aanvraag om een revisievergunning is de geluidsemisatie van Cargill getoetst aan de zonegrens, tevens is de geluidsbelasting op de in de zone gelegen woningen (MTG waarden) bepaald. Om te toetsen of geluidsuitstraling van de inrichting past binnen de geluidszone en de vastgestelde hogere grenswaarden beschikken wij over een digitaal model van de op de industrieterreinen gevestigde bedrijven. De gegevens uit het bij de aanvraag gevoegde akoestisch rapport zijn door de aanvrager tevens digitaal verstrekt en door ons toegevoegd aan dit model. Op deze wijze kunnen wij de geluidsuitstraling van de inrichting op elk punt in de omgeving berekenen (zonegrens, woning, vergunningpunt).

Hoewel de aanvrager gebruik heeft gemaakt van het door ons verstrekte rekenmodel kunnen er, door recente ontwikkelingen op het industrieterrein verschillen optreden tussen de door ons in de vergunning opgenomen geluidsniveaus en de in het akoestisch rapport bij de aanvraag aangegeven geluidsniveaus. Dat kan temeer zo zijn omdat onlangs de objecten en bodemgebieden buiten het industrieterrein op basis van de grootschalige basiskaart Nederland meer gedetailleerd in het zonebeheermodel zijn opgenomen.

Uit de uitgevoerde toets is gebleken dat de inrichting een bijdrage op de zonegrens levert van maximaal 48 dB(A). Op de gevels van de meest nabij gelegen woning in de zone bedraagt de geluidsbelasting ten gevolge van de inrichting 58 dB(A). Beide waarden zijn inpasbaar binnen de zonegrens en de voor de binnen de zone liggende woningen vastgestelde hogere grenswaarden. De bijdrage van Cargill zorgt dan ook niet voor een overschrijding van de zonegrens of de vastgestelde maximaal toelaatbare grenswaarde op de gevels van woningen.

In voorschrift 6.1.1 hebben wij de geluidsuitstraling van Cargill op zes controlepunten aan maxima gebonden. Het aantal controlepunten hebben wij ten opzichte van de huidige vergunning met twee uitgebreid. Eén punt is opgenomen als extra punt ter plaatse van woningbouw in Sas van Gent. Het andere punt is gesitueerd ten noorden van Cargill om de geluidsuitstraling in noordelijke richting vast te leggen.

Alle punten in de vorige vergunningen waren immers gericht op het vastleggen van de geluidsuitstraling in de richting van de bebouwing van de kernen Sas van Gent en Westdorpe.

In de "Handleiding industrielawaai en vergunningverlening" (ministerie VROM; oktober 1998) is aangegeven dat ter beperking van hinder gestreefd dient te worden naar het voorkomen van incidentele verhogingen van het geluidsniveau (vallende voorwerpen, laden en lossen e.d.) groter dan 10 dB(A) ten opzichte van het equivalente geluidsniveau over de betreffende periode. Als piekwaarde, gemeten voor de gevels van woningen, gelden voor de dag-, avond- en nachtperiode maximale waarden van respectievelijk 70 dB(A), 65 dB(A) en 60 dB(A). Voor specifieke bedrijfsomstandigheden acht de handleiding een niveau van 75 dB(A) in de dagperiode toelaatbaar.

Uit het bij de aanvraag gevoegde akoestisch rapport blijkt dat de optredende piekniveaus gedurende de representatieve bedrijfssituatie op de controlepunten in de vergunning lager zijn dan de maximaal toelaatbare waarden over de betreffende periode. Om het bedrijf niet onnodig in haar bedrijfsvoering te beperken en alle omwonenden voldoende bescherming te bieden tegen het optreden van piekgeluiden afkomstig van de inrichting hebben wij in voorschrift 6.1.3 de geluidsniveaus zoals die in de handleiding zijn aangegeven als maximaal toelaatbaar opgenomen.

In het verleden is gebleken dat er bij grote inrichtingen zoals Cargill in de loop der jaren akoestisch relevante wijzigingen binnen de inrichting op kunnen treden die niet direct kunnen worden gekoppeld aan een veranderingsvergunning volgens de Wet milieubeheer. Om dergelijke ontwikkelingen tijdig te signaleren hebben wij voorschrift 6.2.1 aan de vergunning toegevoegd. Door het opnemen van dit voorschrift kan in een aantal gevallen in toekomstige vergunningen het opnemen van een voorschrift waarin wordt aangegeven dat binnen 6 maanden een genoegdoeningrapport moet worden overlegd komen te vervallen.

In de eerdere vergunningen van Cargill is in de voorschriften opgenomen dat meting en/of beoordeling van de in die vergunningen opgenomen geluidsniveaus moet geschieden volgens methode C uit de "Handleiding Meten en Rekenen Industrielawaai", I.C.G.-rapport IL-HR-13-01, uitgave maart 1981. Deze handleiding is inmiddels vervangen door een nieuwe handleiding uit 1999. In voorschrift 6.3.1 wordt daarom verwezen naar de handleiding uit 1999.

De verschillen tussen het gebruik van de handleiding uit 1999 en de handleiding uit 1981 zijn in het bij de aanvraag gevoegde akoestisch onderzoek onderzocht. Uit deze vergelijking blijkt dat het verschil tussen de gemeten en berekende geluidsniveaus significant is. Uit nader onderzoek blijkt dat dit niet alleen wordt veroorzaakt door een wijziging in de handleiding maar dat er aanzienlijke verschillen zijn tussen de berekende en gemeten geluidsniveau in de 63 Hz octaafband. Het verschil tussen de gemeten en berekende geluidsniveaus in de 63 Hz octaafband varieert per vergunningpunt doch bedraagt ten minste 10 dB(A). Het in het bij de aanvraag gevoegde akoestisch onderzoek aangegeven verschil tussen de gemeten en berekende waarde in de 63 Hz octaafband is ook bij andere soortgelijke industrieterreinen waargenomen. Uit een door het adviesbureau DGMR in opdracht van ons uitgevoerd onderzoek bij het industrieterrein Vlissingen-Oost is gebleken dat in de 63 Hz octaafband structureel hogere geluidsniveaus worden berekend dan gemeten. Op grond van het bij de aanvraag gevoegde akoestisch onderzoek en de resultaten van het eerder bij het industrieterrein Vlissingen-Oost uitgevoerde onderzoek hebben wij, met toepassing van de in de handleiding omschreven Hybride methode, op het bronvermogen een correctie van 10 dB(A) toegepast in de 63 Hz octaafband.

Tevens merken wij op dat:

- de in de voorschriften aangegeven maximaal toelaatbare geluidsniveaus op de controlepunten mede gezien de invloed van verschillende andere bedrijven op het industrieterrein, niet altijd per bedrijf afzonderlijk zijn te meten. Naast het uitvoeren van immissiemetingen zal controle van deze geluidsniveaus daarom plaats kunnen vinden door het verrichten van metingen op bronniveau aangevuld met overdrachtsberekeningen;
- niet alle controlepunten ter plaatse van woningen zijn gesitueerd;
- de in de vergunning opgenomen geluidsniveaus door ons zijn berekend met behulp van het computerprogramma Geonoise van DGMR raadgevende ingenieurs b.v.

In BMP-4 is als actie 371 het opstellen van een intern plan van aanpak opgenomen, waarbij het doel is om ruimte te scheppen voor toekomstige uitbreidingen. Actie 372 betreft het uitvoeren van het plan van aanpak, wat inmiddels is uitgevoerd. Naar aanleiding hiervan merken wij op dat eventuele uitbreidingen moeten passen binnen de geluidsruimte die in deze vergunning wordt vastgelegd. Van uitbreiding van de geluidsruimte kan geen sprake zijn gezien de geringe afstand van Cargill tot de woonbebouwing van de wijk Sint Albert en de geldende MTG-waarden op woningen in Sas van Gent.

Beoordeling en conclusie

Gelet op het voorgaande komen wij tot de conclusie dat de geluidsbelasting als gevolg van de activiteiten van Cargill passen binnen de zone en de geldende MTG-waarden.

3.8 Oppervlaktewater/afvalwater

Op de lozing van afvalwater is de "Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer" van 15 maart 1996 van toepassing. In het kader van die regeling dienen regels gesteld te worden met het oog op de kwaliteit van het op het openbaar riool te lozen bedrijfsafvalwater. Het afvalwater dat binnen Cargill ontstaat wordt via een bedrijfsriolering afgevoerd naar de eigen afvalwaterzuiveringsinstallatie (awzi), die beschikt over de benodigde lozingsvergunningen. Hierdoor is de hiervoor genoemde instructieregeling niet van toepassing.

In paragraaf 5.1 van de BREF Voedingsmiddelen en zuivel worden BBT voor de hele voedingsmiddelenindustrie genoemd, waar het gebruik van water en de behandeling van afvalwater deel uit maken. In paragraaf 5.2.6 worden aanvullende BBT genoemd specifiek voor de zetmeelfabrieken. Met name het hergebruiken van water van het ene proces in het andere wordt als BBT genoemd. Naast reductie van het watergebruik wordt in de BREF aandacht besteed aan technieken om het proces te optimaliseren, het water te recirculeren binnen het proces en voor verbeteringen van het onderhoud. Binnen Cargill zijn maatregelen getroffen die hiermee vergelijkbaar zijn. Zo wordt water van hoogwaardige naar laagwaardige toepassing ingezet en is er een reversed-osmose-installatie (RO-installatie) aanwezig die water uit de afvalwaterzuiveringsinstallatie omzet in ketelvoedingswater.

In de BREF Afgas- en Afvalwaterbehandeling worden de BBT genoemd voor het voorkomen van het ontstaan van afvalwater, het verzamelen van afvalwater en de behandeling van afvalwater. Om te voorkomen dat afvalwater ontstaat zijn in-proces maatregelen als BBT aangemerkt. Het gaat daarbij onder andere om recirculatie, voorkomen van verontreiniging en behandeling van afgassen met andere technieken dan scrubbers, zeker in gebieden waar een watertekort is. Dit omdat scrubbers grote hoeveelheden water gebruiken. De hier genoemde technieken worden toegepast; hierbij wijzen wij met name op de RO-installatie waarin een deel van het afvalwater geschikt gemaakt wordt voor hergebruik.

Ten aanzien van het verzamelen van afvalwater worden onder andere de volgende maatregelen als BBT aangemerkt: het apart verzamelen van verontreinigd afvalwater en schoon hemelwater, voorkomen dat verontreinigd afvalwater ontstaat door het plaatsen van daken, voorkomen van morsingen etc. Voor rioleringen worden bovengrondse rioleringen als BBT aangemerkt, tenzij dat om klimatologische omstandigheden niet kan. De reden daarvoor is dat bij bovengrondse systemen het plegen van onderhoud en ontdekken van lekkages gemakkelijker is. In paragraaf 4.3.1 van de BREF Afvalwater- en afgasbehandeling wordt opgemerkt dat in veel chemische bedrijven de riolering ondergronds ligt. Het onmiddellijk bovengronds leggen wordt niet reëel geacht. Er wordt geopperd om rioleringen gefaseerd bovengronds te leggen op het moment dat er aanpassingen aan de fabriek of het rioleringssysteem gepleegd wordt.

Wij merken op dat bij Cargill, net als bij de meeste bedrijven in Nederland, het rioleringssysteem ondergronds ligt en dat ondergrondse rioolssystemen in Nederland BBT zijn. Door het opnemen van voorschrift 3.3.1 worden eisen gesteld aan de aanleg van ondergrondse rioleringssystemen. In voorschrift 2.2.1 is het onderhoud van installaties en voorzieningen geregeld.

In de eigen zuivering van Cargill wordt het afvalwater van het hele terrein (dus naast afvalwater van Cargill zelf ook van het contractorpark, de drumfillingloods van Frans Maas en de alcohol-fabriek van Nedalco) verzameld.

Het afvalwater bestaat uit procesafvalwater, condensaat, schoonmaakwater, huishoudelijk afvalwater en hemelwater. Bij hevige regenval kan het regenwater van niet verontreinigde terreindelen worden afgekoppeld om overbelasting van de zuivering te voorkomen. Het afvalwater wordt in twee stappen (anaëroob en aëroob) gezuiverd en vervolgens via een egalisatiebassin geloosd. Een deel van het water uit het egalisatiebassin wordt via de RO-installatie gevoerd. Het gezuiverde RO water wordt hergebruikt, onder andere als ketelvoedingswater voor de WKS.

Het biogas wat in de anaërobe tanks ontstaat wordt uit het afvalwater gestript en via de ontzavelingsinstallatie geleid, waar de aanwezige H_2S wordt omgezet in elementair zwavel. Het aldus ontzavelde biogas wordt gebruikt als brandstof voor biogasmotoren.

In paragraaf 5.1 van de BREF Voedingsmiddelen en zuivel worden "de scheiding van afvalwaterstromen om hergebruik en zuivering te optimaliseren" en "hergebruik van condensaat en koelwater door dit apart op te vangen", als BBT aangemerkt. Zoals hiervoor is aangegeven gebeurt dit. Het condensaat wordt apart gezuiverd in anaërobe reactor 1 en als suppletiewater voor de koeltorens hergebruikt.

In paragraaf 5.1.6 van de BREF Voedingsmiddelen en zuivel zijn de BBT's voor afvalwaterbehandeling opgesomd. Gesteld kan worden dat door Cargill aan BBT voldaan wordt. Aandachtspunt is het waterverbruik per eenheid product. Hiertoe is in het BMP-4 een studie naar waterbesparende maatregelen voor 2007 opgenomen (actie 351). Later in de planperiode (2009, actie 353) zal een studie uitgevoerd worden naar het gebruik van industriewater en zal, indien mogelijk, het gebruik van leidingwater deels vervangen worden door industriewater (2010, actie 354). Omdat het studies en onzekere maatregelen betreft, worden deze volgens afspraak niet geborgd in deze vergunning. Ook is inmiddels bekend dat door gestelde kwaliteitseisen en een grotere diversiteit aan speciale producten er meer gespoeld moet worden, wat tot extra watergebruik per eenheid product leidt.

In de BREF Voedingsmiddelen en zuivel wordt een overzicht gegeven (tabel 5.1) van waarden voor de diverse parameters die met toepassing van BBT gehaald kunnen worden. Het betreft hier kwalitatieve eisen, een aspect wat onderdeel uitmaakt van de Wvo-vergunning.

In de BREF Afvalwater- en afgasbehandeling zijn de maatregelen genoemd die als BBT worden aangemerkt ten aanzien van het verwerken van afvalwater. Deze BREF is in principe bedoeld voor de chemische sector, maar kan ook gebruikt worden als referentie voor andere sectoren. De eisen uit deze BREF komen overeen met het gestelde in de BREF Voedingsmiddelen en zuivel.

Beoordeling en conclusie

Voor zowel het beperken van het ontstaan van afvalwater, de verzameling als het verwerken van afvalwater wordt voldaan aan BBT. In een lozingsvergunning zijn eisen gesteld waaraan het te lozen water moet voldoen.

3.9 Natuur en Landschap

De bescherming van de natuur in Nederland is vastgelegd in Europese en nationale wetgeving. De belangrijkste Europese wetgevingselementen zijn de Vogelrichtlijn (79/409/EEG) en de Habitatrichtlijn (92/43/EEG). Hierin wordt een onderscheid gemaakt tussen soortenbescherming en gebiedsbescherming. Soortenbescherming en gebiedsbescherming staan grotendeels los van elkaar en hebben ieder hun eigen werking.

De soortenbescherming is in Nederland verankerd in de Flora- en faunawet van 1998 en is in werking getreden op 1 april 2002. Het doel van de Flora- en faunawet is het instandhouden en beschermen van vrijwel alle van nature in Nederland voorkomende gewervelde dieren en een beperkt aantal planten en ongewervelde dieren. Bij de bescherming van de soorten wordt een onderscheid gemaakt tussen algemeen beschermde soorten, overige beschermde soorten en strikt beschermde soorten (bijlage 4 van de Habitatrichtlijn of in Bijlage 1 van de AMvB artikel 75).

De Flora- en faunawet kent zowel specifieke verbodsbepalingen (artikel 8 t/m 13) als een algemene zorgplicht (artikel 2). Alle schadelijke handelingen ten aanzien van beschermde planten- en diersoorten zijn in principe verboden. Voor verschillende categorieën soorten en verschillende activiteiten zijn vrijstellingen of ontheffingen van deze verbodsbepalingen mogelijk.

Naast de verbodsbepalingen van de Flora- en faunawet geldt de zorgplicht ten aanzien van alle in het wild levende dieren en planten en hun leefomgeving.

De gebiedsbescherming van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn is geïmplementeerd in de Nederlandse Natuurbeschermingswet 1998 die op 1 oktober 2005 in werking is getreden. De minister van landbouw, natuur en voedselkwaliteit heeft op 27 november 2006 de eerste tranche van concept-aanwijzingsbesluiten van gebieden met bijzondere natuurwaarden (Speciale Beschermingszone, SBZ) gepubliceerd. Deze beschermde gebieden vallen onder het ecologisch netwerk 'Natura 2000-gebieden'. Op grond van het voorzorgsbeginsel moeten passende maatregelen worden getroffen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en soorten in de beschermde gebieden niet verslechtert. Voor ieder Natura 2000-gebied zijn daarom instandhoudingsdoelstellingen voor de beschermde natuurwaarden geformuleerd. Alle nieuwe projecten of andere handelingen waarvan afzonderlijk of in combinatie met andere projecten een (significant) effect te verwachten is op de natuurwaarden moeten een toetsing door het bevoegd gezag ondergaan (art. 19).

De Canisvlietse Kreek is een voormalige getijdenkreek in Zeeuws-Vlaanderen bij Sas van Gent, ten oosten van het kanaal Terneuzen-Gent. Het betreft één van de drie kreekrestanten in Zeeuws-Vlaanderen die zijn aangewezen als habitatrichtlijngebied, vanwege de grote populatie van Kruipend moerasscherm (Habitatsoort 1614) in de graslanden op de oevers. Als kernopgave is het behoud van omvang en kwaliteit biotoop voor uitbreiding van de populatie van het Kruipend moerasscherm geformuleerd. De soort is gevoelig voor verzuring.

Om die reden is de depositie van verzurende stoffen vanuit Cargill (NO_2 , NH_3 , SO_2) op het gebied bepaald en vergeleken met de totale verzurende depositie in het gebied. De berekeningen zijn uitgevoerd met het verspreidingsprogramma Pluim-Plus, versie 3.6. De rapportage is als bijlage 5 gevoegd bij de aanvraag.

Uit de resultaten van de berekeningen blijkt dat de totale depositie vanuit Cargill van de verzurende stoffen NO_2 , NH_3 en SO_2 in de Canisvlietse Kreek 10,4 mol/ha/jaar zal zijn. De totale achtergronddepositie van NO_2 , NH_3 en SO_2 in het gebied ligt op 1000-1500 mol/ha/jaar. Het Natuurdoeltype 'Nat, matig voedselrijk grasland' waarbij het Kruipend moerasscherm kan worden geplaatst heeft een waarde van 1600 mol N/ha/jaar als kritische achtergronddepositie (Bal et al. 2006).

De berekende depositietoename is minder dan 1 % van zowel de kritische depositie als de achtergronddepositie. Een depositietoename van 1% van de gemiddelde kritische depositiewaarde voor stikstof wordt aanvaardbaar geacht voor de kwetsbare natuurgebieden (Kamerstuk II, 2002/03, 24445, nr.65).

Beoordeling en conclusie

Gelet op het feit dat de toename van de depositie verwaarloosbaar is vinden wij dat in het onderhavige geval geen sprake zal zijn van een negatief effect op de kwalificerende waarden van het Natura 2000-gebied. De aangevraagde activiteiten kunnen daarom uitgevoerd worden zonder dat daar een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 voor benodigd is.

3.10 Verkeer

Het overgrote deel van de grondstoffen wordt per schip of trein aangevoerd. Daarnaast vindt een gedeelte van de afvoer per schip plaats (vloeibaar veevoeder). Intern transport van producten vindt grotendeels via pijpleidingen en transportbanden plaats.

Ondanks deze maatregelen blijft een groot aantal aan- en afvoerbewegingen per as noodzakelijk. Aan- en afvoer per as bestaat uit:

- afvoer van producten (bulk en zakgoed);
- afvoer afvalstoffen;
- de aanvoer van hulpstoffen;
- overig, zoals vrachtwagens t.b.v. contractors, afvoer HP water en zuiveringslib.

Beoordeling en conclusie

Gezien de aanwezige infrastructuur en de reeds getroffen voorzieningen ter beperking van de verkeersbewegingen, worden geen verkeerstechnische problemen verwacht.

3.11 Energie

Op 6 juni 1999 is het Convenant Benchmarking Energie-efficiency ondertekend door de overheid (Ministerie van VROM en IPO) en namens het bedrijfsleven VNO-NCW en een zestal branche-organisaties. Bedrijven met een jaarlijks energieverbruik van meer dan 0,5 PJ kunnen zich aansluiten bij het convenant.

Energie-benchmarking is het onderling vergelijken van de energie-efficiency van procesinstallaties. Bedrijven die tot het convenant toetreden geven aan zo snel mogelijk, maar uiterlijk in 2012, te gaan behoren tot de wereldtop ten aanzien van energie-efficiency. Als tegenprestatie legt de overheid geen additionele specifieke nationale maatregelen gericht op verdere energiebesparing of CO₂-reductie op aan deze bedrijven (geen specifieke belasting, geen CO₂-emissieplafond, geen aanvullende energie-efficiency- en CO₂-doelen en -eisen, geen aanvullende besparingsverplichtingen). Uitgezonderd van deze tegenprestatie zijn de inzet van duurzame energie en beïnvloeding van de brandstofinzet. Daarnaast kan de overheid activiteiten ontwikkelen gericht op het gebied van energiebesparing, voor zover die geen betrekking hebben op de energie-efficiency van procesinstallaties. Cargill is toegetreden tot het convenant Benchmarking energie-efficiency.

Vanaf 1 januari 2005 vindt de handel in CO₂-emissierechten plaats, waaraan Cargill deelneemt. Doel hiervan is dat reducties in de emissie van CO₂ daar genomen worden waar dit vanuit kosteneffectiviteit het meest effectief is. Volgens artikel 8.13a, tweede lid, van de Wet milieubeheer is het niet toegestaan om voorschriften op te nemen in een vergunning voor een inrichting die onder artikel 16.5, eerste lid valt, inhoudende een emissiegrenswaarde voor de directe emissie van broeikasgassen en ter bevordering van een zuinig gebruik van energie in de inrichting. Een en ander wordt verder geregeld in een vergunning die de emissieautoriteit afgeeft.

Het is mogelijk dat een onderneming het convenant Benchmarking energie-efficiency gemotiveerd en met onmiddellijke ingang opzegt. Om die reden hebben wij voorschrift 7.1.1 opgenomen waarin is bepaald dat vergunninghouder ons van de beëindiging in kennis stelt.

In het BMP-4 is aangegeven dat door Cargill wereldwijd specifieke doelstellingen met betrekking tot energie en milieu zijn gesteld. Eén daarvan is het streven dat 10% van de totale energiebehoefte in 2010 uit "groene energie" bestaat, waaronder biobrandstoffen. Naar onze mening past de plaatsing van een biogasketel in plaats van de Nedalcoketel binnen dit streven. Het biogas wat in de waterzuiveringsinstallatie ontstaat wordt dan als brandstof nuttig ingezet om stoom te produceren in plaats van nutteloos af te fakkelen. Een ontwikkeling die wij van harte onderschrijven.

Beoordeling en conclusie

In de BREF Voedingsmiddelen en zuivel wordt energie-efficiency als belangrijk onderwerp genoemd, waarbij reductie van het energieverbruik als BBT wordt aangemerkt (paragraaf 5.1 en 5.1.4.10). Door deelname van Cargill aan het Convenant Benchmarking energie-efficiency en de CO₂-emissiehandel wordt hier invulling aan gegeven. Gelet op artikel 8.13a, tweede lid, van de Wet milieubeheer is het niet toegestaan om nadere eisen ten aanzien van energie-efficiency en de emissie van CO₂ aan deze vergunning te verbinden.

3.12 Afvalstoffen

De afvalstoffen die binnen de inrichting ontstaan worden ingezameld en binnen het afvalpark opgeslagen. Daar vindt ook controle van de afvalstoffen plaats, worden de afvalstoffen gescheiden, opgeboukt, geregistreerd en afgevoerd voor verdere be- of verwerking door erkende inzamelaars c.q. verwerkers. Daarnaast kunnen lege emballage en inzamelcontainers binnen het afvalpark worden gespoeld door middel van water.

In het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen zijn regels opgenomen voor de afvoer van afval, de wijze van afvoer, de registratie en het melden hiervan. De directe afvoer van gevaarlijk afval is geregeld in hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer. Gezien de directe werking van deze regelgeving behoeven hierover in deze vergunning geen voorschriften te worden opgenomen.

In BMP-4 zijn diverse acties opgenomen om het ontstaan van afval te verminderen. Dit heeft in 2007 geresulteerd in een betere scheiding van de afvalstromen waardoor meer afval extern kan worden hergebruikt. Daarnaast worden sinds 2007 de afvalstromen op een eigen weegbrug gewogen waardoor een betere sturing mogelijk is.

BSSA

Ingevolge het Besluit van 5 juli 2001 tot wijziging van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer en enige andere besluiten ter uitvoering van richtlijn 1999/31/EG van de Raad van de Europese Unie van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (PbEG L 182; Staatsblad 2001, 336), is onder meer het Besluit stortverbod afvalstoffen gewijzigd. Daarbij is ook de titel gewijzigd in Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen (BSSA).

In artikel 11e van het BSSA is de verplichting voor het bevoegd gezag opgenomen om in de vergunning voor opslaginrichtingen een maximumtermijn voor opslag van afvalstoffen op te nemen. Het doel daarvan is te voorkomen dat een stortplaats ontstaat, die bij voorbaat niet kan voldoen aan de diverse voor stortplaatsen geldende eisen (zoals bijv. de op grond van het Stortbesluit bodembescherming verplichte onderafdichting).

Op grond van artikel 11e, eerste lid, moet aan een vergunning voor een inrichting voor de opslag van afvalstoffen het voorschrift worden verbonden dat opslag van afvalstoffen is toegestaan voor een termijn van ten hoogste één jaar. Deze termijn is vastgelegd in voorschrift 9.2.1. Als tijdens de toegestane opslagperiode blijkt dat de afzet stagneert, dient dit op grond van voorschrift 9.3.1 onverwijld te worden gemeld aan het bevoegd gezag.

Beoordeling en conclusie

Gelet op het voorgaande zijn wij van mening dat er binnen Cargill voldoende aandacht is voor afvalreductie en handelingen met afvalstoffen die toch ontstaan.

3.13 Grond- en hulpstoffen

Ten behoeve van de productie worden maïs en tarwe als grondstoffen aangevoerd. Daarnaast worden in de productieprocessen diverse hulpstoffen gebruikt. In de BREF Voedingsmiddelen en zuivel worden in paragraaf 5.1 alleen algemene BBT aangegeven. Deze komen neer op een zo goed mogelijk benutten van grondstoffen en het minimaal gebruik van hulpstoffen.

Binnen de inrichting worden in de centrale chemicaliënopslag, bij de RO-installatie en in de garage milieugevaarlijke stoffen opgeslagen die in een bepaalde gevarenklasse zijn ingedeeld. Verder worden milieugevaarlijke stoffen opgeslagen in het technisch magazijn (ten behoeve van het laboratorium), in de werkplaats, het oliegebouw en nabij het instrumentenmagazijn. Verder worden er LPG-tanks ten behoeve van heftrucks opgeslagen nabij het EH&S gebouw en 3 m³ propaan voor de verwarming van het gebouw van de bewaking. In bijlage 13 van de aanvraag is een opsomming geven van welke stoffen waar worden opgeslagen, met daarbij de opgeslagen hoeveelheid.

In de BREF Voedingsmiddelen en zuivel worden in paragraaf 5.1 alleen algemene BBT aangegeven. Voor de opslag van chemicaliën is in de BREF Op- en Overslag aangegeven welke maatregelen getroffen moeten worden om aan de BBT te voldoen, welke overeenkomen met eisen zoals die in de diverse PGS-richtlijnen zijn gesteld. Door het opnemen van hoofdstuk 8 van de voorschriften is dit geborgd. In deze voorschriften is het volgende opgenomen:

PGS 8 t.b.v. de opslag van perazijnzuur in emballage (ADR-klasse 5.2)

Binnen de inrichting zijn twee opslagen gesitueerd voor de opslag van respectievelijk 1.500 liter en 6.000 liter aan perazijnzuur in emballage. Elke opslag moet voldoen aan de relevante onderdelen van de richtlijn PGS 8 waarbij aan de hand van de fysische eigenschappen van perazijnzuur (CAS-nr. 79-21-0, UN-nummer 3105) de opslagvoorziening geschikt moet zijn voor

opslaggroep 2 met een maximale opslagtemperatuur van 45 °C. Dit is geregeld in paragraaf 8.4 van de voorschriften.

PGS 15 t.b.v. de opslag van chemicaliën in emballage

In bijlage 13 zijn gevaarlijke stoffen vermeld die in IBC-containers, vaten en boxcontainers worden opgeslagen. De opslag van de gevaarlijke stoffen die tevens een ADR-classificatie bezitten, moeten voldoen aan de relevante onderdelen van de richtlijn PGS 15 (m.u.v. de opslag van perazijnzuur). Dit leidt tot het volgende.

In de chemicaliënopslag en nabij de RO-installatie worden gevaarlijke stoffen opgeslagen in hoeveelheden van meer dan 10 ton. De chemicaliënopslag moet voldoen aan hoofdstuk 4 van de PGS 15, beschermingsniveau 3. De voorschriften zijn gebaseerd op het uitgangspunt dat de opslag van de gevaarlijke stoffen plaatsvindt in niet-metalen verpakkingen en de aanwezigheid van stoffen uitsluitend zuren, basen en andere onbrandbare stoffen. Ook de opslag van gevaarlijke stoffen nabij de RO-installatie moet voldoen aan hoofdstuk 4 van de PGS 15 (beschermingsniveau 3) met het uitgangspunt dat uitsluitend onbrandbare vloeistoffen worden opgeslagen.

Verder zijn er twee opslagen met een maximum van 10 ton, te weten:

- de opslag van zuren en basen voor het lab;
- de opslag van fosforoxychloride, oxiderende stoffen en ontvlambare stoffen (nabij de chemicaliënopslag). Voor deze opslag gelden overigens stringente eisen ten aanzien van stoffenscheiding en preventieve voorzieningen.

Voor de volledigheid merken wij op dat bij de beoordeling uitgegaan is van de volgende opslaglocaties (waarbij hoofdstuk 3 van de PGS 15 van toepassing is voor elke opslag afzonderlijk):

- productie van veevoer (1 m³ propionzuur)
- semidry (1 m³ dichloropropanol);
- wet separation (1 m³ natronloog);
- tarwegluten (2 m³ natronloog);
- glucosefabriek (1 m³ magnesiumbisulfiet);
- warmtekrachtcentrale (200 liter THT en 500 liter chloorbleekloog);
- maintenance (100 liter benzine).

Voorts is in de aanvraag aangegeven dat:

- het technisch magazijn een opslagvoorziening heeft voor chemicaliën;
- in de werkplaats opslag plaatsvindt van ontvetter en wasmiddel;
- in het oliegebouw diverse oliën en vetten worden opgeslagen;

In de aanvraag ontbreken de opgeslagen hoeveelheden en in voorschrift 8.3.1 stellen wij een limiet. Bovenstaande hebben wij verwoord in de vergunningvoorschriften in paragraaf 8.3.

PGS 15 t.b.v. opslag van gasflessen

Op enkele plaatsen binnen de inrichting worden gasflessen opgeslagen. Het gaat om de volgende opslagvoorzieningen:

- opslag van LPG-wisseltanks (maximale waterinhoud 0,4 ton overeenkomende met 700 liter);
- een opslagvoorziening nabij het instrumentenmagazijn waar gasflessen in drie compartimenten kunnen worden opgeslagen. In de voorschriften nemen wij op dat in elk compartiment maximaal 28 gasflessen (met een totale waterinhoud van maximaal (3x28x50=)7500 liter) mogen worden opgeslagen die aan te merken zijn als oxiderend en/of brandbaar.
- In de afdeling 'zetmeelmodificatie' wordt 3 m³ aan stikstof in gasflessen opgeslagen.

In voorschrift 8.3.4 stellen wij eisen aan deze buitenopslagen waarbij aangesloten wordt bij PGS 15.

PGS Opslag van propaan

Het gebouw van de bewaking wordt verwarmd door een propaangestookte verwarmingsinstallatie. De opslag van propaan vindt plaats in een reservoir. Het reservoir dient te voldoen aan voorschriften uit de genoemde PGS zoals in paragraaf 8.6 van de voorschriften is aangegeven.

PGS 30 t.b.v. de opslag van dieselolie

Dieselolie wordt opgeslagen in een aantal bovengrondse tanks. Om een flexibele bedrijfsvoering mogelijk te maken is in de vergunningaanvraag niet in detail opgenomen het type opslag-tank of de opslaglocatie. In dat kader sluiten wij volledig aan bij de PGS 30 (zie paragraaf 8.5 van de voorschriften).

Opslag van chemicaliën in tanks

Diverse chemicaliën worden in verschillende bovengrondse tanks opgeslagen. Voor de opslag van gevaarlijke stoffen die geclassificeerd zijn volgens ADR-klasse 5.1 en ADR-klasse 8 (verpakingsgroep II of III) sluiten wij aan bij de PGS 30 en op termijn bij de richtlijn BRL-K 903.

Propyleenoxide (ADR-klasse 3) wordt in een bovengrondse tank opgeslagen. Voor deze vorm van opslag in combinatie met deze specifieke stof zijn geen PGS-richtlijnen beschikbaar. Door KIWA is echter een beoordelingsrichtlijn uitgebracht, de BRL-K 903. Deze BRL is geschikt voor opslagen die niet passen binnen de uitgangspunten en eisen van de beschikbare richtlijnen. De BRL is zodanig van opzet dat ten opzichte van de bestaande regelgeving of richtlijnen alternatieven worden geformuleerd waarbij een gelijkwaardig bodembescherming- en veiligheidsrisicobenadering het uitgangspunt is. De werking van de BRL is als volgt:

- a. Delen van de installatie die vallen onder de BRL-K 903 worden uitgevoerd door een gecertificeerd bedrijf. Het bedrijf geeft een verklaring af dat de werkzaamheden zijn uitgevoerd volgens en voldoen aan de betreffende beoordelingsrichtlijn;
- b. Door de installateur wordt vastgesteld welke installatieaspecten non-standaard zijn i.c. afwijken van de BRL. Voor deze aspecten wordt een Risico- Inventarisatie en evaluatie (RIE) opgesteld volgens de Richtlijn 'tankinstallaties voor vloeistoffen en dampen, ondergrond en bovengronds (KIWA, rapport P-107776, 2004-02-12)'. De RIE moet worden goedgekeurd door een deskundige van een geaccrediteerde certificatie-instelling voor BRL 903.

In de BRL worden tevens eisen gesteld aan apparatuur om te voorkomen dat mogelijke propyleenoxidedampen tot ontsteking kunnen komen. Deze eisen sluiten aan bij de ATEX-richtlijn. Gelet op het voorgaande sluiten wij in de voorschriften in paragraaf 8.7 aan bij de systematiek uit de BRL-K 903.

Verder stellen wij in voorschrift 8.7.7 dat het vlokmiddel (CA2102) en polyelektroliet in een opslag-tank niet ADR-geclassificeerd mogen zijn.

Beoordeling en conclusie

Om te kunnen voldoen aan BBT dient de opslag van chemicaliën en andere milieugevaarlijke stoffen overeenkomstig de geldende PGS-richtlijnen te worden uitgevoerd.

3.14 Externe Veiligheid

Het kader voor externe veiligheid

Het externe veiligheidsbeleid betreft de beheersing van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens en milieu). Het gaat hierbij onder meer om de risico's die verbonden zijn aan de opslag en het gebruik van gevaarlijke stoffen op industriële schaal. Zoals in het NMP4 (Nationaal Milieubeleidsplan) is aangegeven, is de basis van het huidige risicobeleid dat het gevaar van een activiteit acceptabel is wanneer:

- op een bepaalde plaats een daar aanwezig individu geen hogere kans op overlijden heeft dan maatschappelijk is geaccepteerd (het plaatsgebonden risico, voorheen individueel risico);
- de kans op een groot ongeluk met veel slachtoffers voldoet aan de daaraan gestelde norm (het groepsrisico).

Het plaatsgebonden risico is een maatstaf voor de persoonlijke veiligheid van mensen die in de omgeving van een risicovolle activiteit verblijven. Het groepsrisico voegt daar als maatstaf aan toe de verwachte omvang van een ongeval uitgedrukt in het aantal dodelijke slachtoffers, gegeven de kans op dat ongeval.

Het plaatsgebonden risico geeft per locatie de kans per jaar aan dat een persoon op die plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval bij risicovolle activiteiten. De norm voor het plaatsgebonden risico bedraagt 10^{-6} per jaar (d.w.z. een kans van één op de miljoen per jaar).

Het groepsrisico geeft de kans aan dat een groep personen in de omgeving overlijdt ten gevolge van een ongeval bij een risicovolle activiteit. Het gaat dus om het aantal mogelijke slachtoffers wanneer zich een ongeval voordoet. De hierbij gehanteerde norm voor inrichtingen bedraagt:

- 10 of meer doden: kans van één op honderdduizend (10^{-5}) per jaar;
- 100 of meer doden: kans van één op tien miljoen (10^{-7}) per jaar;
- 1000 of meer doden: kans van één op één miljard (10^{-9}) per jaar, etc.

Het toetsingskader van de aanvraag voor de veiligheid bestaat uit de beleidsvisie Risico's In-Zicht van de provincie Zeeland (vastgesteld door Provinciale Staten op 7 oktober 2005); daarin zijn de nationale beleidskaders samengebracht en deels uitgewerkt. Die nationale kaders zijn:

1. Besluit Risico's Zware Ongevallen 1999 (Brzo 1999) en de daarbij behorende PGS-richtlijnen 1 en 3 en CPR 20.
2. Maatregelen en voorzieningen ter beperking van de risico's
3. Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen

Ad 1. Brzo 1999

Het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (Brzo 1999) is een vertaling van de Europese Seveso-II-richtlijn (1997) en heeft tot doel het voorkomen van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn en het beperken van de gevolgen van plaatsgevonden zware ongevallen voor de mens en voor het milieu.

Op grond van de hoeveelheid gevaarlijke stoffen die binnen de inrichting aanwezig kunnen zijn, moet Cargill voldoen aan het BRZO '99. Het bedrijf moet alle maatregelen treffen die mogelijk zijn om die risico's te beperken en een beleid ontwikkelen om zware ongevallen te voorkomen, het zogenaamde preventiebeleid zware ongevallen (PBZO). Dat beleid moet worden vastgelegd in een document, het PBZO-document. Ter uitvoering van dit beleid moet een Veiligheidsbeheerssysteem (VBS) opgesteld en geïmplementeerd worden.

Met behulp van het instrument domino-effecten is vastgesteld dat Cargill niet wordt aangewezen als een inrichting waarvan de risico's van een zwaar ongeval of de gevolgen daarvan door de ligging van een naastgelegen inrichting en de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in beide inrichtingen groter zijn dan op grond van de in de afzonderlijke inrichtingen aanwezige hoeveelheden kan worden verwacht.

Ad 2. Maatregelen en voorzieningen ter beperking van de risico's

In bijlage 13 van de vergunningaanvraag is een overzicht opgenomen van de gevaarlijke stoffen die in emballage, in tanks of in gasflessen binnen de inrichting worden opgeslagen. In hoofdstuk 8 van de voorschriften zijn nadere bepalingen ten aanzien van externe veiligheid opgenomen en gemotiveerd in paragraaf 3.13 van dit besluit. Ten aanzien van stoomleidingen en andere onderdelen van de installatie die onder druk staan gelden de eisen zoals die verwoord zijn in het Besluit drukapparatuur. Dit besluit is van toepassing op het ontwerp, de fabricage, de overeenstemmingsbeoordeling, de ingebruikneming en periodieke keuring van drukapparatuur, samenstellen en druksystemen waarvan de maximaal toelaatbare druk (PS) meer dan 0,5 bar bedraagt. Het besluit is rechtstreeks werkend, zodat in deze vergunning geen nadere eisen gesteld (mogen) worden.

In hoofdstuk 8 van de voorschriften zijn nadere bepalingen ten aanzien van externe veiligheid opgenomen. Op grond van het Arbo-besluit dient een Explosie Veiligheidsdocument te worden opgesteld, waarin een gevarenclassificatie-indeling met betrekking tot gasontploffings- en stofexplosiegevaar opgenomen moet worden. Dit document is als bijlage 16 bij de aanvraag gevoegd. Ook dit besluit is rechtstreeks werkend, zodat in deze vergunning geen nadere eisen gesteld (mogen) worden.

Ad 3. Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) legt veiligheidsnormen op aan overheden die besluiten nemen over bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Het besluit verplicht gemeenten en provincies om bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen de in het Besluit genoemde externe veiligheidsnormen in acht te nemen t.a.v. kwetsbare objecten en met die normen rekening te houden t.a.v. beperkt kwetsbare objecten.

Het besluit legt de grenswaarde van het plaatsgebonden risico vast en geeft een verantwoordingsplicht voor het groepsrisico. Daarbij speelt de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico een rol.

De oriëntatiewaarde voor het groepsrisico geeft aan wat de rijksoverheid als indicatie geeft van een acceptabel GR. De waarde geeft dus aan wanneer volgens de rijksoverheid de kans dat bij een ongeval 10, 100 of 1000 doden vallen voldoende klein is. Een gemeente of provincie mag van deze waarde afwijken. De acceptatie van het GR moet gemotiveerd worden. Het bevoegd gezag moet in of bij het desbetreffende besluit verantwoording afleggen over de mogelijke gevolgen die dat besluit kan hebben voor het groepsrisico. Bij die verantwoording moet er onder andere aandacht besteed worden aan de zelfredzaamheid van de bevolking en aan de mogelijkheden voor hulpverlening bij een ongeval in een risicobedrijf, bijvoorbeeld de bereikbaarheid voor ambulances en brandweer. In het BEVI is daartoe bij wijze van oriëntatiepunt een waarde voor het groepsrisico opgenomen. Die waarde geeft een houvast bij de beoordeling bij welke bevolkingsdichtheid in de omgeving van een risicobedrijf er sprake is van een overschrijding van de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico. Op grond van artikel 2, eerste lid, sub a, valt Cargill onder de reikwijdte van het Bevi.

In dat kader is door Cargill een kwantitatieve risico-analyse (QRA) uitgevoerd en als bijlage 16 bij de aanvraag gevoegd. In de rapportage wordt het volgende geconcludeerd:

- Plaatsgebonden risico: Het Plaatsgebonden risico uitgedrukt in de 10^{-6} contour ligt niet buiten de inrichtingsgrens valt. Er bevinden zich geen kwetsbare objecten of beperkt kwetsbare objecten binnen deze contour.
- Groepsrisico: Uit de gegevens met betrekking tot de bevolkingsdichtheid rondom het bedrijf is het GR berekend. Uit de resultaten blijkt dat de oriënterende waarde voor het groepsrisico niet wordt overschreden.

Ondanks enkele onvolkomenheden in de rapportage hebben wij geen redenen om te twifelen aan de conclusies. Opgemerkt wordt dat Cargill in het kader van BMP-4 op eigen initiatief een QRA zou uitvoeren. Hierbij sluiten wij in voorschrift 8.1.8 aan en verlangen op korte termijn een geactualiseerde QRA.

Beoordeling en conclusie

Ten aanzien van de risico's als gevolg van de activiteiten binnen Cargill zijn wij van mening dat wanneer binnen de inrichting conform de hiervoor genoemde voorschriften, in combinatie met de overige bepalingen uit deze vergunning en andere wettelijke regels gewerkt wordt, er geen sprake is van onaanvaardbare risico's voor de omgeving ten gevolge van een ongeval met gevaarlijke stoffen en dat de "rest" risico's in voldoende mate worden beheerst.

De diverse voorzieningen en maatregelen die getroffen zijn geven voldoende waarborgen om ongevallen te voorkómen of de gevolgen van alsnog vóórkomende ongevallen te beperken.

3.15 Activiteitenbesluit

Inrichtingen met een gpbv-installatie (ook wel IPPC-inrichtingen) vallen buiten de reikwijdte van dit besluit. Dit besluit is dan ook niet van toepassing op Cargill.

3.16 Provinciaal beleid

In het BMP-3 en BMP-4 neemt duurzaam ondernemen een belangrijke plaats in. Er is een apart hoofdstuk aan dit onderwerp gewijd, waarin diverse aspecten van duurzaam ondernemen verder uitgewerkt worden. Naast onderzoeken om bijv. het vervoer van grondstoffen en producten in plaats van per vachtwagen per schip of trein te laten verlopen (modal shift), is ook bijzondere aandacht besteed aan het concept duurzaam bedrijventerrein. Kenmerken van een duurzame inrichting van een bedrijventerrein zijn:

- nutsvoorzieningen met een hoog rendement;
- multimodaal transport en hoogwaardig openbaar vervoer;
- bedrijfsgerichte commerciële voorzieningen zoals collectief onderhoud;
- locatiebeleid gericht op de omgeving en op koppelingsmogelijkheden tussen bedrijven.

Zoals eerder is aangegeven is door Nedalco een alcoholfabriek gebouwd op een deel van het bedrijfsterrein van Cargill. Er wordt vanuit Cargill grondstof, stoom vanuit de WK's en perslucht geleverd aan de alcoholfabriek en condensaat en TGC terugontvangen. Dit heeft tot gevolg dat er

een betere benutting van de geproduceerde stoom kan plaatsvinden, waardoor minder stoom hoeft te worden afgeblazen. De planning is dat de samenwerking met Nedalco en eventueel andere bedrijven de komende jaren wordt uitgebreid. In het BMP-4 is een onderzoek naar synergie met Nedalco als actie 431 opgenomen. De samenwerking tussen Cargill en Nedalco, maar ook andere bedrijven, is een voorbeeld wat past binnen het kader van het project Vitaal Sloegebied en Kanaalzone.

Het benutten van reststromen – over en weer - illustreert dat door samenwerking synergievoordelen voor milieu en economie kunnen worden bereikt. Het is daarmee een goed voorbeeld van het in het Zeeuws provinciaal milieubeleidsplan "Groen Licht" voorgestane beleid met betrekking tot duurzaam ondernemen en duurzame bedrijfsterreinen. Op 30 juni 2006 hebben Provinciale Staten het Integraal Omgevingsplan (IOP) vastgesteld, wat op 1 oktober 2006 Groen Licht heeft vervangen. Het beleid ten aanzien van duurzaam ondernemen is daarin voortgezet.

Ten aanzien van duurzaam ondernemen merken wij verder op dat Cargill deelneemt aan de Masterclass Duurzaam ondernemen. In dat kader is begin 2006 een duurzaamheidsstrategiësan uitgevoerd (actie 412 uit BMP-4), waaruit een duurzaamheidsagenda opgesteld zal worden. Inmiddels heeft Cargill de communicatie met de omgeving als item opgepakt. In 2004 is daartoe een klankbordgroep opgericht. Andere actie die in het BMP-4 is opgenomen is het voldoen aan de doelstelling om dat 10% van de energiebehoefte in 2010 voortkomt uit "groene energie", zoals biobrandstoffen. Ook de andere doelstellingen (verminderen van broeikasgassen, verminderen energiebehoefte en verminderen watergebruik per ton product) passen binnen de duurzaamheidsgedachte.

In het IOP is ten aanzien van fijn stof gesteld dat voor bestaande bedrijven met relevante uitstoot van fijn stof de mogelijkheden die de IPPC biedt optimaal zullen worden benut. In paragraaf 3.6.2 van deze overwegingen is dit verder uitgewerkt.

Ten aanzien van verzuring is in het IOP aangegeven wat de Zeeuwse bijdrage is om te voldoen aan de landelijke emissieplafonds.

Voor NO_x geldt dat de grote industriële bedrijven onder het systeem van de emissiehandel vallen. "De provincie heeft gezien het karakter van het instrument geen sturing meer op deze emissie, anders dan toetsing of voldaan wordt aan het inzetten van de best beschikbare technieken (BBT) en de geldende emissie-eisen". In paragraaf 3.6.1 van deze overwegingen is dit verder uitgewerkt.

In het IOP wordt lichtuitstraling en duisternis voor het eerst als omgevingskwaliteit erkend. "Voor bedrijven onder provinciaal bevoegd gezag met (veel) lichtuitstraling wordt een verlichtingsplan geëist, waarin in overleg invulling wordt aangegeven aan het zoveel mogelijk toepassen van de best beschikbare technieken om lichthinder te voorkomen". In het BMP-4 heeft Cargill een lichtstudie als actie opgenomen, welke in de voorschriften 12.1.1 en 12.1.2 is geborgd.

Voor het onderdeel milieukader zeehavens is in het IOP aangegeven dat dit in werking treedt op het moment dat de uitvoeringsnota milieukader is vastgesteld. Dat is tot nog toe niet gebeurd. Tot dat moment blijft op dit onderdeel het beleid uit het provinciaal milieubeleidsplan Groen Licht van toepassing. In Groen Licht is in het hoofdstuk "Hoofdpijnen" gesteld dat uitgangspunt voor een duurzame economische ontwikkeling het streven naar een ontkoppeling van milieu en economie is. Dat wil zeggen: economische groei, maar tegelijkertijd een vermindering van de milieuvervuiling. Door deze vergunning wordt de milieuvervuiling in de omgeving verder beperkt, met name ten aanzien van de emissie van stof en fijn stof. Verder blijkt uit de toetsingen aan de geluidsnormen (zie paragraaf 3.7 van deze considerans), de luchtkwaliteits-eisen (zie paragraaf 3.6.3 van deze considerans) en aan de Natuurbeschermingswet (zie paragraaf 3.9 van deze considerans) dat de invloed op de directe omgeving aanvaardbaar is.

Beoordeling en conclusie

Op grond van het voorgaande komen wij tot de conclusie dat de gevraagde vergunning niet strijdig is met het provinciaal beleid en dus verleend kan worden.

4. ZIENSWIJZEN NAAR AANLEIDING VAN DE ONTWERP-VERGUNNING

Op 13 november 2008 zijn zienswijzen ontvangen van Cargill. Hieronder volgen de verkorte zienswijzen met in vetgedrukt onze reactie daarop.

1. De emissie van 50 g NOx/m³ op punt 101 komt alleen bij vollast overeen met 28 ppm. Verzocht wordt de toevoeging 28 ppm te verwijderen.

Het voorschrift is aangepast.

2. In voorschrift 4.1.2 zijn jaargemiddelde concentraties voor de emissiepunten 102, 540A en 540B opgenomen. Tussen jaargemiddelde- en halfuursgemiddelde concentraties zit een statisch verband (zie onder andere de uitspraken van de Afdeling Bestuursrecht-spraak van de Raad van State, zaaknummers 200520459/1 en 200504822/1). Nu de halfuursgemiddelde concentraties vastliggen in voorschrift 4.1.1 is het volgens Cargill niet nodig ook nog eens de jaargemiddelden vast te leggen. Daarom verzoekt Cargill de jaargemiddelde concentraties te verwijderen.

Het klopt dat er een statistisch verband is tussen halfuurs-, uurs- en jaargemiddelde emissieconcentraties. Het voorschrift is verwijderd.

3. Uit milieuoogpunt is bij de fakkels met name de emissie van SO₂ van belang. Die wordt bepaald op basis van de hoeveelheid H₂S in het biogas, wat wekelijks wordt bepaald. Daarom wordt verzocht om het voorschrift 10.2.1, waarin wordt bepaald hoe de emissies van de fakkels moet worden vastgesteld, te verwijderen.

In het "Handboek emissiefactoren diffuse emissies en emissies bij op- en over-slagbedrijven" (de Milieumonitor 14, Den Haag, maart 2004) is in paragraaf 5.3 aangegeven hoe de emissies van fakkels berekend moeten worden. Het betreft niet alleen de emissie van SO₂, maar ook van CO, koolwaterstoffen, NOx en roet, een en ander afhankelijk van het verbrandingsproces. Het voorschrift is opgenomen om te voldoen aan artikel 8.12, vierde lid onder a van de Wet milieubeheer. Het voorschrift wordt niet aangepast.

Op 13 november 2008 zijn zienswijzen ontvangen van de Zeeuwse Milieufederatie (verder: de ZMF) te Goes. Hieronder volgen de verkorte zienswijzen met in vetgedrukt onze reactie daarop.

4. De ZMF is van mening dat Cargill met geurhinder de leefomgeving belast. Volgens de ZMF wordt niet voldaan aan het acceptabel hinderniveau, ondanks dat voldaan wordt aan BBT. Ook wordt geen aandacht besteed aan cumulatie van geur. De vergunningvoorschriften beperken zich tot onderzoeksverplichtingen en beiden geen waarborg dat in-proces maatregelen worden getroffen. Daarom verzoekt de ZMF dat opgenomen wordt dat naar aanleiding van het onderzoek in 2010 in 2011 een programma wordt opgesteld waarover afspraken met de provincie worden gemaakt.

In het Integraal Omgevingsplan Zeeland 2006-2010 (IOP) is het geurbeleid vastgelegd. Daarin is het toetsingskader vastgelegd om te bepalen wanneer sprake is van een acceptabel hinderniveau. In het toetsingskader wordt aangegeven dat voor bestaande situaties en gevoelige bestemmingen voldaan moet worden aan BBT en daarnaast dat de maximale geurconcentratie overeenkomend met H=-1 (uurgemiddeld, 98-percentiel) mag bedragen. In het geval van Cargill wordt voldaan aan BBT, maar niet aan de maximale geurconcentratie. Nu zijn er twee mogelijkheden: of er worden in-proces maatregelen getroffen of er worden end-of-pipe maatregelen getroffen. Wij zijn van mening dat de geurproblemen bij de bron aangepakt moeten worden. Door het uitvoeren van in-proces maatregelen (o.a. aanpassingen aan de waterzuivering die al uitgevoerd zijn en het uitvoeren van het moist feed project) zal de emissie naar verwachting afnemen. Wanneer er verder geen in-proces maatregelen mogelijk zijn en nog niet voldaan wordt aan de maximale geurconcentratie, kunnen eventueel de emissiepunten worden verhoogd om zo een betere verspreiding te krijgen.

Om te borgen dat toekomstige in-proces maatregelen ook daadwerkelijk worden uitgevoerd is het voorschrift 5.1.4 toegevoegd. In dit voorschrift is ook de continue verbetering geborgd.

Cumulatie van geur is niet mogelijk. Bij vergunningverlening van bedrijven wordt per inrichting bepaald of voldaan wordt aan het toetsingskader uit het IOP. In Sas van Gent is geur wel een specifiek aandachtspunt gelet op het feit dat er diverse geurbronnen zijn en de korte afstand tussen bedrijven en woningen.

5. De emissies op WK1 blijven een pijnpunt; de ingebouwde SCR leidt nog steeds tot problemen. De opgenomen norm van 50 g NOx/GJ voldoet niet aan de norm voor BBT van 45 g NOx/GJ. De ZMF vraagt om te bewerkstelligen dat er alsnog low NOx branders worden geïnstalleerd waarmee de NOx en NH₃ problemen worden opgelost.

Het klopt dat de SCR op WK1 niet werkt zoals vooraf werd verwacht. Om die reden is voor WK2 destijds besloten niet een SCR maar low-NOx-branders te installeren. Dat de norm van 50 g/GJ niet voldoet aan BBT klopt niet. Ten eerste is onduidelijk waar de door de ZMF aangevoerde 45 g/GJ vandaan komt. In de BREF Grote Stookinstallaties worden de met BBT gerelateerde emissies weergegeven in mg/Nm³ (zie de tabellen 7.36 en 7.37). Ten tweede zijn de in de BREF genoemde emissies daggemiddelden, terwijl de in deze vergunning opgenomen norm een halfuursgemiddelde is. Zoals bij zienswijze 2 is aangegeven is er een statistisch verband tussen deze gemiddelden, waarbij een factor 0,7 kan worden toegepast (een daggemiddelde is 0,7 maal het halfuursgemiddelde). Ten derde is in paragraaf 3.6.1 van de considerans aangegeven dat 50 g/GJ overeenkomt met 57 mg/Nm³. Dit is een halfuursgemiddelde, wat volgens het voorgaande overeenkomt met 40 mg/Nm³ als daggemiddelde. In tabel 7.37 van de BREF Grote Stookinstallaties is als range voor een bestaande CCGT een range van 20-90 mg/Nm³ opgenomen. Hieraan wordt ruimschoots voldaan. Er is dan ook geen reden om aanvullend low-NOx-branders te laten installeren, nog afgezien van de kosten.

6. De emissie van fijn stof blijft met 370 ton per jaar hoog ondanks de vele inspanningen van het bedrijf. Met name het gebruik van cyclonen brengt een relatief hoge emissie van fijn stof met zich. Daarom verzoekt de ZMF om in de vergunning op te nemen dat het bedrijf tussentijds aanvullende maatregelen treft om de emissie van het ultrafijne klein stof te voorkomen en daarover jaarlijks dient te rapporteren.

Zoals in paragraaf 3.6.2 van de considerans is aangegeven is de werkelijke emissie veel lager dan de genoemde 370 ton per jaar (in 2007 was dit 156 ton). Daarnaast geldt dat de fractie fijn stof (PM10) daar weer een deel van is (80 ton in 2007). Cyclonen worden met name gebruikt op emissiepunten waar kleverig, vochtig stof vrijkomt en op plaatsen waar in verband met voedselkwaliteitseisen geen doekfilters gebruikt kunnen of mogen worden. Verder is niet duidelijk wat de ZMF verstaat onder het ultrafijne klein stof (PM2,5 of PM0,1). Los daarvan zijn er op dit moment naar onze mening geen aanvullende maatregelen nodig.

Op 13 november 2008 zijn zienswijzen ontvangen van Spuistraat 10 Advocaten namens de Stichting Stadsraad Sas van Gent (verder: de Stadsraad) te Sas van Gent. Hieronder volgen de verkorte zienswijzen met in vetgedrukt onze reactie daarop.

7. In de vergunning worden emissie-eisen gesteld voor bronnen met filtrerende afscheiders (5 mg/m³) en niet-filtrerende afscheiders (20 mg/m³). Voor zetmeeldrogers worden beduidend hogere emissie-eisen opgenomen van 35 tot 60 mg/m³. Deze drogers hebben ten opzichte van de andere bronnen een zeer hoog debiet, zodat het van belang is om strenge normen aan juist deze punten te verbinden. Onduidelijk is voor de Stadsraad waarom deze punten niet kunnen voldoen aan de norm van 20 mg/m³, zoals in de BREF Voedingsmiddelen en Zuivel en de NeR is opgenomen. Voorts wijst de Stadsraad op de diverse normen die voor de diverse drogers gelden. De vraag is of de drogers 2, 3 en 4 wel aan BBT voldoen. Verder is het volgens de Stadsraad onduidelijk of cyclonen nu wel of niet als BBT worden aangemerkt in de BREF Voedingsmiddelen en Zuivel.

De drogers zijn niet allemaal volgens het zelfde principe gebouwd, vandaar dat er verschil zit in de emissie-eisen. Op deze punten komt het zogenaamde kleverig, vochtig stof (in de BREF wordt dit wet, sticky dust genoemd) vrij. Op de drogers is een cycloon geplaatst. Tevens is in de BREF een norm specifiek voor wet sticky dust opgenomen. Dit type drogers en cyclonen worden in de BREF Voedingsmiddelen en zuivel als BBT aangemerkt (zie paragraaf 5.1.5 van de BREF).

8. De Stadsraad is van mening dat de norm van 50 g NOx/GJ op WK1 te soepel is. De Stadsraad wijst naar een eerdere vergunning uit 1998 waarin een norm van 15 g NOx/GJ is vastgelegd en concludeert daaruit dat Cargill (of voorheen C erestar) toen een dergelijk strenge norm heeft geaccepteerd en destijds gelegenheid heeft gezien daaraan te voldoen. De Stadsraad wijst op het ruime verschil tussen 15 en 50 g NOx/GJ en vraagt zich af waarom niet bij de eisen voor de overige WK's kan worden aangesloten. Ook is niet (voldoende) duidelijk op welke termijn alsnog WK1 zodanig aangepast moet worden dat voldaan kan worden aan de normen zoals die voor de overige WK's gelden, nl. 20-25 g/GJ. Ten aanzien van de WK's 2 tot en met 4 is niet duidelijk waarom niet de lagere haalbare normen als emissie-eis is opgenomen. Verder is de Stadsraad van mening dat niet duidelijk is gemaakt waarom een hogere NOx-emissie te prefereren is boven een hogere NH₃-emissie, nu hier een verband tussen is. Dit omdat stikstofoxiden schadelijk zijn voor de luchtwegen van mens en dieren en de plantengroei en de ozonlaag aantasten.

De emissie-eis uit de vergunning uit 1998 is gebaseerd op specificaties zoals die door de fabrikant zijn geleverd. In de praktijk blijkt echter dat ingebouwde SCR-installaties niet aan de vooraf opgegeven specificaties kunnen voldoen. Dit is niet alleen bij Cargill het geval, maar ook bij andere bedrijven. Nadat de SCR in bedrijf is genomen is korte tijd wel aan de eis van 15 g/GJ voldaan, waarna de emissie geleidelijk is opgelopen. Uit onderzoek van de KEMA is gebleken dat het niet mogelijk is om opnieuw aan de 15 g/GJ te voldoen en ook vrijwel onmogelijk is om lager dan 50 g/GJ te gaan. Dat niet aan dezelfde eis voldaan kan worden als de WK2, 3 en 4 komt doordat die installaties met low-NOx-branders uitgerust zijn. De norm van 20-25 g/GJ is niet als emissie-eis opgenomen omdat dit een jaargemiddelde is en de emissie-eis een halfuursgemiddelde. Zie onze reactie op zienswijze 2 en 5.

De werking van een SCR berust op een chemische omzetting van NOx in stikstof door toevoeging van NH₃ en onder invloed van een katalysator. In de installatie stelt zich een chemisch evenwicht in tussen de hoeveelheid NOx en NH₃ waarbij geldt hoe meer NH₃ wordt toegevoegd, hoe meer NOx wordt omgezet (de emissie wordt dan lager). Hierbij zal ook een deel van de toegevoegde NH₃ niet reageren en door de installatie heen slippen (de ammoniakslip), een zogenaamd cross-media effect van een SCR-installatie. Indien de slip te groot wordt zal dit leiden tot geuroverlast. Bovendien is NH₃ evenals NOx een verzurende component. Om een vergelijking tussen verschillende stoffen mogelijk te maken wordt gebruik gemaakt van de zogenaamde Acidification Potential (AP) ten opzichte van SO₂. Uit de literatuur blijkt dat NO₂ een AP van 0,7 heeft en NH₃ een AP van 1,88. Met andere woorden: NH₃ heeft een 2,7 zo sterk verzurend effect als NO₂. Bij Cargill is het optimum aan NOx en NH₃ als totale verzurende componenten bepaald op 50 g NOx/GJ (dit komt bij vollast overeen met 28 ppm NOx) en maximaal 15 ppm NH₃. Daarnaast zorgt te veel ammoniak er voor dat de activiteit van de katalysator afneemt.

Wij komen dan ook tot de conclusie dat een hogere NH₃-emissie ten gunste van een lagere NOx-emissie niet wenselijk is.

9. Uit het rapport bij de aanvraag waarin verspreidingsberekeningen zijn opgenomen wordt geconcludeerd dat er geen overschrijding van grenswaarden uit de Wet luchtkwaliteit optreedt en er sprake is van een significante verbetering van de emissie van fijn stof. De Stadsraad meent dat het rapport een aantal onduidelijkheden laat bestaan. Zo heeft de Stadsraad in het rapport geen gegevens gevonden over de luchtkwaliteit in de komende jaren. De Stadsraad wijst hierbij op de ruimtelijke ontwikkelingen (uitbreiding bedrijvigheid) in de omgeving waardoor een verslechtering van de achtergrondconcentraties zal optreden. Verder gaat het rapport alleen in op de activiteiten van Cargill en niet van andere bedrijven. De Stadsraad verwijst in dat verband naar de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Amsterdam (3 september 2007, LJN: BB2759) waarin wordt geoordeeld dat de gevolgen van een project voor de luchtkwaliteit in samenhang met andere ontwikkelingen moet worden onderzocht.

Sinds 15 november 2007 is hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer aangepast. De aangehaalde uitspraak is van voor die datum.

In paragraaf 3.6.3 van de considerans is aangegeven hoe de beoordeling van de luchtkwaliteit heeft plaatsgevonden. Hierbij is aangesloten bij de werkwijze zoals die in de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007 (RBL2007) is opgenomen. In het kort komt het neer op het volgende: met redenering is geconcludeerd dat de situatie voor NO₂ ongewijzigd blijft en voor fijn stof zal verbeteren. Hiermee wordt voldaan aan artikel 5.16, eerste lid onder b 1^e van de Wet milieubeheer. Dit is onderbouwd met een berekening waarin is vastgesteld dat de situatie voor NO₂ gelijk blijft en de concentratie aan fijn stof zal afnemen. In deze berekening is ook rekening gehouden met verkeer op de Westkade en het scheepvaartverkeer op het Kanaal Gent-Terneuzen.

Het is naar onze mening niet zinvol om de luchtkwaliteit voor de komende jaren door te rekenen. Op het moment dat er een initiatief met een relevante emissie komt, wordt een vergunningenprocedure opgestart waarin de effecten op de luchtkwaliteit worden getoetst. Overigens is uit de GCN-kaarten af te leiden dat de achtergrond voor het gebied rond Cargill de komende jaren zal dalen.

Van toekomstige ontwikkelingen moeten de effecten op de luchtkwaliteit in de ruimtelijke procedures beoordeeld worden (dat is ook het geval in de door de Stadsraad aangehaalde uitspraak, waarin een bouwvergunning geschorst wordt omdat in de ruimtelijke onderbouwing geen rekening is gehouden met gevolgen van de bouw van in dit geval een parkeergarage voor de luchtkwaliteit). De systematiek van de Wet milieubeheer bepaalt dat de bijdrage per inrichting beoordeeld dient te worden, in dit geval alleen van Cargill. Wanneer er vervolgens een concrete aanvraag voor een milieuvergunning voor een ander bedrijf of een uitbreiding wordt ingediend, moet die aanvraag weer op zich beoordeeld worden, rekening houdend met de aanwezigheid van (in dit geval) Cargill.

10. In het algemeen merkt de Stadsraad op dat Cargill een te grote mate van geluidsbelasting aan de gevels van omliggende woningen veroorzaakt. De geluidsnormen zijn in vergelijking met eerdere vergunningen niet aangepast, er zijn alleen een paar controlepunten toegevoegd. De Stadsraad wijst in dit verband naar het onlangs in procedure gebrachte bestemmingsplan "Sas van Gent", waarin tussen de wijk St. Albert en Cargill een geluidswal is opgenomen. Deze geluidswal is niet in het akoestisch onderzoek, wat bij de aanvraag hoort, meegenomen. De Stadsraad is van mening dat de geluidswal wel in deze vergunning had moeten worden meegenomen omdat de wal tot een verminderde geluidsbelasting op gevels in de omgeving zal leiden, met name in de wijk St. Albert. Verder merkt de Stadsraad op dat in het akoestisch onderzoek sprake is van een 5^e WK, die verder niet in de aanvraag is vermeld. Het akoestisch onderzoek zou hierop aangepast moeten worden omdat anders een hogere geluidsbelasting wordt vergund dan nodig is. In de toelichting op het ontwerp-besluit is opgemerkt dat er gebruik is gemaakt van de Handleiding meten en rekenen industrielawaai 1999 en dat er verschillen met de eerdere handleiding uit 1981 zijn, met name ten aanzien van de 63 Hz octaafband. Echter wordt niet duidelijk gemaakt wat die significante verschillen zijn en in hoeverre dit verschil heeft geleid tot aanpassing van de vergunningsvoorschriften. **De geluidsnormen zijn in vergelijking met eerdere vergunningen inderdaad niet of nauwelijks aangepast omdat de geluidsemissie van Cargill ten opzichte van deze voorgaande vergunningen niet wezenlijk gewijzigd is.**

De in het bestemmingsplan "Sas van Gent" opgenomen geluidswal is niet in het akoestisch onderzoek bij de aanvraag opgenomen omdat deze wal er nog niet is. De aangevraagde geluidsemissie van Cargill past binnen de op grond van de Wet geluidhinder geldende normen. Het aanleggen van een geluidswal is daarom voor deze vergunning niet noodzakelijk.

Cargill heeft na het indienen van de aanvraag per brief (d.d. 21 juli 2008) aangegeven dat de geplande 5^e WK komt te vervallen. Door middel van deze brief zijn van zowel de aanvraag als het akoestisch onderzoek de onderdelen voor zover zij betrekking hebben op de 5^e WK vervallen. Hoewel de 5^e WK maar een zeer beperkte invloed heeft op de totale geluidsemissie van Cargill hebben wij naar aanleiding van deze zienswijze de geluidsuitstraling van Cargill opnieuw berekend. Uit deze berekening blijkt dat op vergunningpunt 6 het geluidsniveau 43 dB(A) in plaats van 44 dB(A) bedraagt. Wij hebben voorschrift 6.1.1 daarop aangepast.

De verschillen tussen de handleiding uit 1981 en 1999 zijn over het algemeen gering. Om het effect van de nieuwe handleiding goed in beeld te brengen heeft Cargill in het akoestisch onderzoek de berekende geluidsniveaus op de vergunningpunten vergeleken met de op deze punten gemeten geluidsniveaus. Uit deze vergelijking bleek dat de verschillen tussen het berekende en het gemeten geluidsniveau significant zijn, daarom is nader onderzoek verricht. Uit dit nadere onderzoek bleek dat het verschil niet werd veroorzaakt door het toepassen van een andere handleiding maar in hoofdzaak werd veroorzaakt door een verschil in het berekende/gemeten geluidsniveau in de 63 Hz octaafband. Een soortgelijk verschil is ook bij andere industrieterreinen waargenomen. Door op het berekende resultaat een correctie van 10 dB(A) in de 63 Hz octaafband toe te passen zijn de berekende en gemeten waarden weer met elkaar in overeenstemming gebracht. Deze aanpassing van de berekende waarde is mogelijk door toepassing van in de handleiding beschreven Hybride methode. Deze aanpassing heeft niet geleid tot het opnemen van andere voorschriften in de vergunning. Wel zijn de geluidsniveaus op drie controlepunten (punt 3, 5 en 6) lager vastgesteld dan zonder de correctie in de 63 Hz octaafband het geval zou zijn geweest.

11. Cargill veroorzaakt een te grote mate van geurhinder op de omgeving. In de ontwerpvergunning is wel aangegeven dat niet voldaan wordt aan het acceptabel hinderniveau zoals in het IOP is verwoord, maar er is volstaan met het opnemen van de actuele geursituatie. Het feit dat Cargill volgens de provincie voldoet aan BBT doet aan de strijdigheid met het IOP niet af. De Stadsraad is van mening dat op deze manier de geurhinder niet voldoende wordt beperkt. Er wordt volstaan met het opnemen van een geurnorm en de verplichting om geuronderzoeken te doen, maar er is geen verplichting om maatregelen te treffen. Ook is volstaan met één geurnorm, wat Cargill de mogelijkheid geeft zich te beroepen op verworven rechten. Als de geurnormen niet strenger kunnen zouden ze slechts gedurende een bepaalde periode moeten gelden waarna aan strengere eisen voldaan moet worden. Overigens wijst de Stadsraad er op dat Cargill niet het enige bedrijf is wat voor geuroverlast in Sas van Gent zorgt. De werkelijke hinder is dan ook veel groter dan de geurhinder die op basis van deze vergunning wordt toegestaan. Mede reden om van het bedrijf verdergaande maatregelen te verlangen.

Wij verwijzen naar de reactie onder zienswijze 4. Naar aanleiding van deze zienswijze hebben wij in voorschrift 5.1.1 de emissie van de belangrijkste geurbronnen vastgelegd. Dit zijn de bronnen die volgens tabel 10 van het geuronderzoek (bijlage 13 van de aanvraag) meer dan 1 % van de totale geuremissie veroorzaken. Hiermee wordt voorkomen dat de emissie van de ene bron wordt weggestreept tegen de emissie van een andere bron.

Ten aanzien van geurhinder als gevolg van andere bedrijven merken wij op dat cumulatie van geur niet mogelijk is. De situatie in Sas van Gent is ons bekend en heeft de aandacht. Hoewel dat buiten de reikwijdte van deze vergunning valt kunnen wij melden dat ook andere bedrijven in Sas van Gent de nodige maatregelen nemen om geurhinder te beperken.

5. ADVIEZEN NAAR AANLEIDING VAN DE ONTWERP-VERGUNNING

Binnen de daarvoor gestelde tijd zijn geen adviezen ontvangen.

6. WIJZIGINGEN TEN OPZICHTE VAN DE ONTWERP-VERGUNNING

Naar aanleiding van zienswijze 1 is voorschrift 4.1.1. gewijzigd in die zin dat de omrekening van 50 g/GJ naar 28 ppm niet meer is opgenomen. Dit omdat de omrekening alleen geldt bij vollast; bij deellast is de emissie als ppm uitgedrukt lager.

Naar aanleiding van zienswijze 2 is voorschrift 4.1.2 vervallen.

Naar aanleiding van zienswijze 4 is voorschrift 5.1.4 toegevoegd. Tevens zijn in voorschrift 5.1.1 de belangrijkste geurbronnen met hun emissie opgenomen, dit naar aanleiding van zienswijze 11.

Naar aanleiding van zienswijze 10 is voorschrift 6.1.1 aangepast in die zin dat het geluidsniveau op controlepunt 6 met 1 dB is verminderd.

7. VERVALLEN VERGUNNINGEN

Alle eerder aan Cargill Benelux b.v. te Sas van Gent verleende vergunningen vervallen bij het onherroepelijk worden van deze vergunning.

8. VOORSCHRIFTEN

8.1 Voorkomen/beperken nadelige gevolgen voor het milieu

We hebben overwogen dat de nadelige gevolgen van de inrichting voor het milieu, als bedoeld in artikel 8.8 van de Wet milieubeheer, kunnen worden voorkomen, c.q. beperkt door het stellen van de hierna genoemde voorschriften, zodat er geen bezwaren bestaan de vergunning te verlenen.

8.2 Noodzakelijke bedrijfsactiviteiten

Wellicht ten overvloede wijzen wij er op dat wanneer er sprake is van voorgenomen noodzakelijke bedrijfsactiviteiten, die tijdelijk meer nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben dan in deze vergunning is toegestaan, deze op grond van voorschrift 1.1.1 vooraf schriftelijk ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water worden meegedeeld. Tevens zijn in hoofdstuk 1.2 voorschriften opgenomen om nadelige gevolgen voor het milieu, die kunnen worden veroorzaakt door definitieve bedrijfsbeëindiging, te voorkomen. Door het opnemen van deze voorschriften wordt tevens voldaan aan de eisen uit artikel 8.12b, onder f en h van de Wet milieubeheer. Ten aanzien van ongewone voorvallen, zoals calamiteiten, is het bepaalde in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer van toepassing.

9. BESLUIT

9.1 Algemeen

Wij hebben op grond van het bovenstaande besloten om aan Cargill Benelux b.v. de gevraagde vergunning te verlenen overeenkomstig de aanvraag en de daarbij overgelegde stukken, die bij dit besluit behoren en als zodanig zijn gewaarmerkt, voor zover daarvan niet wordt afgeweken.

Aan deze vergunning verbinden wij de volgende voorschriften.

Voorschriften behorend bij de revisie-vergunning van Cargill Benelux B.V. te Sas van Gent

INHOUDSOPGAVE

1.	ALGEMEEN	32
2.	MILIEUZORG	32
3.	BODEM	33
4.	LUCHT	34
5.	GEUR	42
6.	GELUID	43
7.	ENERGIE	44
8.	VEILIGHEID	44
9.	AFVALSTOFFEN	49
10.	FAKKELINSTALLATIES	49
11.	PROEFPRODUCTIES EN/OF PROEFNEMINGEN	50
12.	LICHT	51
13.	GASDRUKREGEL- EN MEETSTATION	51
14.	OEFENTERREIN BEDRIJFSBRANDWEER	52
15.	GARAGE	52
	BIJLAGE: BEGRIPPEN	53

VOORSCHRIFTEN

1. ALGEMEEN

1.1 Activiteiten met afwijkende milieu-effecten

1.1.1

De vergunninghouder meldt voorgenomen bijzondere bedrijfsomstandigheden ten minste 7 dagen voor de aanvang van de uitvoering schriftelijk aan de directie Ruimte, Milieu en Water. De vergunninghouder neemt maatregelen om deze noodzakelijke bedrijfsomstandigheden zo snel mogelijk te beëindigen. Tevens treft de vergunninghouder voorzieningen om de extra milieubelasting zoveel als redelijkerwijs mogelijk is te reduceren.

Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan de te nemen maatregelen om de milieubelasting te reduceren.

1.1.2

Alle werkzaamheden die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben worden uitsluitend verricht door daartoe opgeleid en ter zake kundig personeel volgens daartoe door de bedrijfsleiding verstrekte voorschriften en instructies.

De bedrijfsleiding verleent voor werkzaamheden in situaties waarin bovenstaande voorschriften en/of instructies niet voorzien of waarbij daarvan moet worden afgeweken, schriftelijk toestemming.

De bedrijfsleiding ziet er op toe dat er volgens de voorschriften en instructies wordt gewerkt.

1.2 Beëindiging bedrijfsactiviteiten

1.2.1

De vergunninghouder draagt er zorg voor dat hij bij de beëindiging van (een deel van) de activiteiten de nodige maatregelen treft om het gevaar van verontreiniging te voorkomen en het exploitatieterrein weer in een bevredigende toestand te brengen. De vergunninghouder verwijdert (delen van) installaties die structureel buiten werking zijn gesteld, tenzij hij de (delen van de) installaties in een zodanige staat van onderhoud houdt dat nadelige gevolgen voor het milieu niet kunnen optreden.

1.2.2

De vergunninghouder meldt bij beëindiging van de bedrijfsactiviteiten of een productieproces dit direct aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

1.3 Documenten & richtlijnen

1.3.1

Voor alle documenten en richtlijnen waar deze beschikking naar verwijst, geldt steeds de versie die ten tijde van het van kracht worden van de beschikking actueel is, tenzij in het voorschrift de versie expliciet is aangegeven.

2. MILIEUZORG

2.1 Milieuzorgsysteem

2.1.1

Met het oog op het kunnen voldoen aan de aan deze vergunning verbonden voorschriften worden organisatorische en administratieve maatregelen getroffen. Daartoe beschikt vergunninghouder over een milieuzorgsysteem (MZS) dat ten minste de onderdelen als beschreven in paragraaf 5.1.1 van de BREF Voedingsmiddelen en zuivel bevat. Het MZS is op de inrichting aanwezig en kan te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

2.1.2

De vergunninghouder toont door middel van auditrapporten aan dat de inrichting conform het MZS in werking is. Deze auditrapporten zijn binnen de inrichting aanwezig en kunnen te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

2.1.3

De vergunninghouder meldt voor 1 juli van elk kalenderjaar de planning met betrekking tot de interne en de geplande externe audits van het milieuzorgsysteem welke in het daarop volgende boekjaar worden uitgevoerd aan de Directie Ruimte, Milieu en Water.

Toelichting: bij Cargill wordt de planning opgesteld aan het begin van het boekjaar, dat loopt van 1 juni tot en met 31 mei van het volgende jaar. Er hoeft alleen te worden aangegeven welke audits uitgevoerd worden, niet de datum waarop.

2.2 Inspecties en onderhoud

2.2.1

Alle installaties en voorzieningen binnen de inrichting verkeren, voorzover dit voor het vermijden van nadelige gevolgen voor het milieu van belang is, steeds in goede staat en functioneren naar behoren. Dit wordt regelmatig door middel van interne (apparaat-) inspecties en/of testen gecontroleerd waarbij de bevindingen schriftelijk worden vastgelegd. Onder bevindingen wordt ook verstaan het uitvoeren van reparaties, verbeteringen en geconstateerde afwijkingen.

De frequentie van het uitvoeren van (apparaat)inspecties en/of testen is geborgd. De vergunninghouder past de frequentie van onderhoud/inspectie aan als de bevindingen daartoe aanleiding geven. Deze registratie is op de inrichting aanwezig en kan te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

2.2.2

De vergunninghouder wijzigt het in voorschrift 2.2.1 bedoelde preventief onderhoudssysteem in een daartoe te ontwikkelen organisatorisch systeem met betrekking tot het beheer van de installaties (onderhoudsmanagementsysteem).

In het onderhoudsmanagementsysteem worden uit te voeren werkzaamheden (onderhoud en inspecties) ten aanzien van veiligheid en milieu in risicocategorieën ingedeeld. Aan de hand van de risicocategorie wordt de prioritering van de werkzaamheden vastgesteld (actie 3711 uit BMP-4).

Verslaglegging (schriftelijk) en terugkoppeling zijn onderdeel van het systeem. Uiterlijk op 1 januari 2010 is dit systeem operationeel.

2.2.3

De meest actuele versie van het in voorschrift 2.2.2 bedoelde onderhoudsmanagementsysteem, inclusief doorgevoerde gewijzigde procedures, is op de inrichting aanwezig en kan te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

3. **BODEM**

3.1 Doelvoorschriften

3.1.1

Bodembedreigende activiteiten vinden binnen de inrichting zodanig plaats dat er sprake is van een verwaarloosbaar bodemrisico, eind emissie categorie 1, zoals bedoeld in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming. Plaatsen binnen de inrichting waar de eind emissiescore 1 nog niet gehaald wordt, worden voor 1 januari 2009 zodanig aangepast dat de eind emissiescore 1 wel gehaald wordt (actie 465 uit BMP-4).

Vergunninghouder past de systematiek van deze richtlijn toe.

3.2 Voorzieningen

3.2.1

Een vloeistofdichte lekbak kan, indien het (licht) ontvlambare vloeistoffen betreft, de gehele inhoud van de totale hoeveelheid opgeslagen vloeistoffen bevatten. In de overige gevallen heeft

de bak een inhoud van ten minste de grootste verpakkingseenheid vermeerderd met 10% van de inhoud van de overige emballage.

3.2.2

Boven een vloeistofdichte lekbak met vloeibare (afval)stoffen in emballage is, indien deze buiten het bebouwde deel van de inrichting ligt, zijn zodanig uitgevoerd dat zich geen hemelwater in de lekbak kan verzamelen.

3.3 Bedrijfsrioleringen

3.3.1

De vergunninghouder neemt bij de constructie van nieuwe bedrijfsrioleringen de uitgangspunten die in deel B2 van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming zijn geformuleerd, in acht. De bij het aanleggen van nieuwe bedrijfsrioleringen toe te passen materialen en rioleringsonderdelen worden onder certificaat geleverd.

3.3.2

De vergunninghouder waarborgt de goede werking van olie/vetafscheiders. Daartoe inspecteert vergunninghouder deze elk kwartaal en ontdoet ze zonodig, maar ten minste éénmaal per jaar, van olie/benzine.

De vergunninghouder legt de resultaten van de inspecties alsmede de hoeveelheden afgevoerd olie/benzine in een milieulogboek vast. Deze gegevens worden gedurende twee jaar op de inrichting bewaard. De vergunninghouder kan dit milieulogboek te allen tijde op verzoek tonen.

3.4 Onderzoeken

3.4.1

Bij beëindiging van een bodembedreigende activiteit dient ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem een bodembelastingonderzoek naar de eindsituatie te zijn uitgevoerd. Het onderzoek dient te worden uitgevoerd conform het protocol Bodemonderzoek Milieuvergunningen en BSB of conform een daaraan gelijkwaardige onderzoeksstrategie uit de NEN 5740. De opzet van het onderzoek dient alvorens tot uitvoering wordt overgegaan, ter goedkeuring te worden overgelegd aan het bevoegd gezag. De resultaten van het onderzoek dienen uiterlijk drie maanden na het uitvoeren van het onderzoek aan het bevoegd gezag ter goedkeuring te zijn overgelegd.

3.4.2

Het eindonderzoek wordt verricht op die locaties van de inrichting die bij het nulsituatieonderzoek en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek relevant zijn gebleken en op alle overige locaties in de inrichting waar bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden.

Monsterneming vindt direct na beëindiging van de activiteiten plaats. Monsterneming en analyse van de monsters dient te zijn uitgevoerd conform NEN 5740.

Ter plaatse van de tijdens het nulsituatieonderzoek en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek onderzochte locaties heeft het eindsituatieonderzoek dezelfde opzet en intensiteit als het herhalingsonderzoek.

4. **LUCHT**

4.1 Emissies utilities

4.1.1

Met betrekking tot de uitworp van luchtverontreinigende stoffen uit puntbronnen binnen utilities geldt dat de in de volgende tabel vermelde waarden niet worden overschreden. De in deze tabel vermelde concentraties worden beschouwd als gemiddelden over een half uur, gebaseerd op droog rookgas bij 273 K en 101,3 kPa en 15 vol% O₂.

emissiepunt	bronnaam	bronhoogte (m)	voorziening	NO _x	debiet (Nm ³ /h)
101	WK-1 (koppeling met 172)	23	SCR installatie	50 g/GJ NH ₃ : 15 ppm	160.000
102	WK-2	23	Dry Low Emission (DLE)	45 g/GJ	80.000
103	biogasketel	9	Dry Low Emission (DLE)	70 mg/Nm ³	60.000
104	noodstoomketel	6	Dry Low Emission (DLE)	70 mg/Nm ³	30.000
540 A ¹	WK-3 (koppeling met 530)	23	Dry Low Emission (DLE)	45 g/GJ	100.000
540 B ¹	WK-4 (koppeling met 530)	23	Dry Low Emission (DLE)	45 g/GJ	100.000

¹ WK 3 en WK 4 zijn gekoppeld met de tarweglutendroger 2, emissiepunt 530. Deze tarweglutendroger valt wat betreft emissies naar de lucht onder Tarweverwerking (4.3.1).

4.2 Emissies maïsverwerking

4.2.1

Met betrekking tot de uitworp van totaal stof uit puntbronnen binnen Maïsverwerking geldt dat de in de volgende tabel vermelde waarden niet worden overschreden. De in deze tabel vermelde concentraties worden beschouwd als gemiddelden over een half uur.

bron-nummer	bronnaam	bronhoogte (m)	component	voorziening	concentratie mg/Nm ³	debiet (Nm ³ /h)
380	Losput trein	3	stof	filter	5	24.000
382	Afzuiging transport	3	stof	filter	5	250
110	Maïszuiger	15	stof	filter	5	5.000
111	Maïsreiniger	12,5	stof	filter	5	12.000
112	Maïsreiniger	12,5	stof	filter	5	12.000
150	maïseiwitdroger	40	stof	cycloon	20 ¹	30.000
172	kiemdroger (koppeling WK1)	30	stof	cycloon	20	160.000
174	silo	2	stof	cycloon	20	1.500
196	gebroken maïssilo	17,5	stof	filter	5	2.500
198	transport gluten-meal	17,5	stof	cycloon	20	2.500
204	Opslag natriumsulfaat	18	stof	filter	5	250
205	Opslag natriumsulfaat	18	stof	filter	5	250
210	Opslag dry chemicals	15	stof	filter	5	230
212	Afzuiging zetmeelbunkertje	27	stof	filter	5	900
213	Ontluchting zetmeelsilo	30	stof	filter	5	4.200
214	Ontluchting zetmeelsilo	25	stof	filter	5	4.200
216	zetmeeldroger semi dry	21	stof	filter	5	30.000
220	Molen semi dry	13	stof	filter	5	8.000
230	zetmeeldroger 1	26	nat stof	cycloon	60	80.000
231	zetmeeldroger 1	26	nat stof	cycloon	60	80.000
232	Fluidtank flash 1	24	stof	filter	5	2.500
234	zetmeeldroger 2	26	nat stof	cycloon	60	34.000

235	zetmeeldroger 2	26	nat stof	cycloon	60	34.000
238	Fluidtank droger 2	11	stof	filter	5	1.800
239	zetmeeldroger 3	37	nat stof	cycloon	60	170.000
240	Molens droger 3	19	stof	cycloon	20	12.000
241	Molens droger 3	19	stof	cycloon	20	12.000
550	zetmeeldroger 4	26	Nat stof	cycloon	50	55.000
551	zetmeeldroger 4, kleine schoorsteen	26	Stof	cycloon	20	12.000
553	Molen droger 4	19	stof	cycloon	20	7.500
555	zetmeeldroger 5	37	Nat stof	cycloon	35	170.000
556	Molen droger 5	19	Stof	cycloon	20	24.000
255	Maalmolen 1	10	Stof	filter	5	23.000
256	Maalmolen 2	10	Stof	filter	5	23.000
259	Silo 1	25	Stof	filter	5	2.000
260	Silo 2	25	Stof	filter	5	2.000

¹ Voor emissiepunt 150 geldt tot uiterlijk 1 juli 2009 voor stof maximaal 100 mg/Nm³.

4.2.2

Met betrekking tot de uitwerp van luchtverontreinigende stoffen uit puntbronnen binnen Maïs-verwerking geldt dat de in de volgende tabel vermelde waarden niet worden overschreden. De in deze tabel vermelde concentraties worden beschouwd als gemiddelden over een half uur, gebaseerd op droog rookgas bij 273 K en 101,3 kPa en 15 vol% O₂.

bron-nummer	bronnaam	bronhoogte (m)	component	voorziening	concentratie mg/Nm ³	debiet (Nm ³ /h)
120	channel 1	17,5	SO ₂	ventilator	nihil	2.000
130	fibre milling kanaal 1	8	SO ₂	ventilator	nihil	2.000
150	maïseiwitdroger (bijstook)	40	NO _x		100 ¹	30.000
160	indampers	23	waterdamp	ontluchting	-	200
161	proceswatertank	10	SO ₂	ontluchting	200	-
172	kiemdroger (koppeling WK1)	30	NO _x	zie e.p. 101		160.000
230	zetmeeldroger 1 (bijstookbrander)	26	NO _x	-	90	80.000
231	zetmeeldroger 1 (bijstookbrander)	26	NO _x	-	90	80.000
236	Verhitter droger 2	16	NO _x	-	80	300
237	Verhitter droger 2	16	NO _x	-	80	300
239	zetmeeldroger 3 (bijstookbrander)	37	NO _x	-	100	170.000
550	zetmeeldroger 4 (bijstookbrander)	26	NO _x	-	100	55.000
551	zetmeeldroger 4, kleine schoorsteen (bijstookbrander)	26	NO _x	-	100	12.000
555	zetmeeldroger 5, (bijstookbrander)	37	NO _x	-	100	170.000

¹ Voor emissiepunt 150 geldt tot uiterlijk 1 juli 2009 voor NO_x maximaal 200 mg/Nm³.

4.2.3

Het emissiepunt 203 (reactor PO) is voorzien van een scrubber, waarbij de emissie van PO maximaal 84 kg per jaar bedraagt.

4.2.4

Voor de emissie van PO geldt de minimalisatieverplichting. De vergunninghouder verricht elke 5 jaar, voor het eerst in 2010, onderzoek naar de mogelijkheden tot verdergaande emissiereductie. Hiertoe legt de vergunninghouder uiterlijk 1 juli 2009 een onderzoeksplan ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

Het onderzoeksplan bevat ten minste de volgende elementen:

- het maximaal haalbare met in-procesmaatregelen;
- het maximaal haalbare met nageschakelde technieken;
- toepassing alternatieve grondstoffen;
- toepassing alternatieve processen;
- implementatie-belemmerende factoren.

De vergunninghouder legt de eindrapportage telkens uiterlijk 14 weken nadat het onderzoek is afgerond ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water. In de rapportage is beargumenteerd aangegeven welke maatregelen wel en welke maatregelen niet worden geïmplementeerd. De vergunninghouder geeft hierin tevens het tijdpad van implementatie aan.

4.3 Emissies uit Tarweverwerking

4.3.1

Met betrekking tot de uitworp van totaal stof uit puntbronnen binnen Tarweverwerking geldt dat de in de volgende tabel vermelde waarden niet worden overschreden. De in deze tabel vermelde concentraties worden beschouwd als gemiddelden over een half uur.

bron-nummer	bronnaam	bronhoogte (m)	component	voorziening	concentratie mg/Nm ³	debiet (Nm ³ /h)
300	Tarwelossing 1	1	Stof	filter	5	3.600
500	Tarwelossing 2	15	Stof	filter	5	4.800
501	Ontluchting silo's	40	Stof	filter	5	5.100
502	Afzuiging voorreining	12	Stof	filter	5	12.500
503	Afzuiging transport	45	Stof	filter	5	2.000
311	Maalinstallatie	23	Stof	filter	5	18.500
312	Maalinstallatie	23	Stof	filter	5	18.500
510	Maalinstallatie	45	Stof	filter	5	25.000
511	Ontluchting bransilo's	45	Stof	filter	5	6.250
512	Ontluchting bloem-silo	38	Stof	filter	5	2.500
513	Bloemhopper	25	Stof	filter	5	770
514	Transport bloemsilo	38	Stof	filter	5	2.500
525	Ontluchting bransilo's	40	Stof	filter	5	6.250
560	Transport zetmeel	20	Stof	filter	5	2.000
321	Ontluchting gluten-silo	20	stof	filter	5	1.150
322	Transport gluten	2	stof	filter	5	600
351	glutendroger 1	30	stof	filter	5	140.000
352	glutenmolen	10	stof	filter	5	6.100
353	glutenmolen	10	stof	filter	5	6.100
354	Ontluchting gluten-silo	20	stof	filter	5	720
355	Ontluchting gluten-silo	20	stof	filter	5	720
530 542	glutendroger 2 + bijstook	30	stof	filter	5	160.000
531	glutendroger 3	30	stof	filter	5	50.000
532	glutenmolen	10	stof	filter	5	15.000

533	glutenmolen	10	stof	filter	5	15.000
534	glutendroger 4	30	stof	filter	5	100.000
535	glutenmolen	10	stof	filter	5	15.000
361	Houtmeelsilo	30	stof	filter	5	1.600
371	Afz.chem.refinery	6	stof	filter	5	1.500
341	Veevoeder droger	19	stof	scrubber	20	3.000
520	Veevoederdroger	19	stof	scrubber	20	3.000
521 N	Veevoederkoeler	20	stof	Cycloon	20	20.000
521 Z	Veevoederkoeler	20	stof	cycloon	20	20.000
522	Transport veevoederdroger	20	stof	Filter	5	5.000

4.3.2

Met betrekking tot de uitwerp van luchtverontreinigende stoffen uit puntbronnen binnen Tarweverwerking geldt dat de in de volgende tabel vermelde waarden niet worden overschreden. De in deze tabel vermelde concentraties worden beschouwd als gemiddelden over een half uur, gebaseerd op droog rookgas bij 273 K en 101,3 kPa en 15 vol% O₂.

bron-nummer	bronnaam	bronhoogte (m)	component	voorziening	concentratie mg/Nm ³	debiet (Nm ³ /h)
530 542	glutendroger 2 + bijstook	30	NO _x	-	100	160.000

4.4 Emissies afvalwaterzuivering

4.4.1

Met betrekking tot de uitwerp van luchtverontreinigende stoffen uit puntbronnen binnen afvalwaterzuivering geldt dat de in de volgende tabel vermelde waarden niet worden overschreden. De in deze tabel vermelde concentraties worden beschouwd als gemiddelden over een half uur, gebaseerd op droog rookgas bij 273 K en 101,3 kPa en 15 vol% O₂.

bron-nummer	bronnaam	bronhoogte (m)	component	voorziening	Concentratie mg/Nm ³	debiet (Nm ³ /h)
217	Biogasmotor 1		NO _x	-	187 g/GJ	2.000
			SO ₂	Ontzwavelingsinstallatie	¹⁾	
218	Biogasmotor 2		NO _x	-	187 g/GJ	2.000
			SO ₂	Ontzwavelingsinstallatie	¹⁾	
272	Biogasboiler	11	SO ₂	Ontzwavelingsinstallatie	¹⁾	
273	Biogasfakkel 1	7	SO ₂	Ontzwavelingsinstallatie	¹⁾	
274	Biogasfakkel 2	7	SO ₂	Ontzwavelingsinstallatie	¹⁾	
275	Biogasfakkel 3	7	SO ₂	Ontzwavelingsinstallatie	¹⁾	
280	Regeneratietank ontzwaveling	7	ammoniak	-	30	1.150

Hierbij geldt tevens dat:

- 1) de emissie van SO₂ uit de bronnen 217, 218, 272, 273, 274 en 275 in totaal niet meer bedraagt dan 2000 g SO₂/h.

4.5 Emissies uit ondersteunende activiteiten

4.5.1

Met betrekking tot de uitwerp van luchtverontreinigende stoffen uit puntbronnen binnen ondersteunende activiteiten geldt dat de in de volgende tabel vermelde waarden niet worden overschreden. De in deze tabel vermelde concentraties worden beschouwd als gemiddelden over een half uur.

bron-nummer	bronnaam	bronhoogte (m)	component	Voorziening	concentratie mg/Nm ³	debiet (Nm ³ /h)
400	Zetmeelsilo	35	stof	Filter	5	700
401	Zetmeelsilo	35	stof	Filter	5	700
402	Zetmeelsilo	35	stof	Filter	5	700
403	Zetmeelsilo	35	stof	Filter	5	700
404	Zetmeelsilo	35	stof	Filter	5	700
405	Zetmeelsilo	35	stof	Filter	5	700
406	Ontvangst flash 1	5	stof	Filter	5	600
407	Ontvangst flash 1	4	stof	Filter	5	600
408	Silo 30 ton	18	stof	Filter	5	700
409	Silo 30 ton	18	stof	Filter	5	700
410	Silo 30 ton	18	stof	Filter	5	700
411	Silo 30 ton	18	stof	Filter	5	700
412	Silo 1200 ton	34	stof	Filter	5	900
413	Silo 1200 ton	39	stof	Filter	5	6.000
414	Silo 1200 ton	7,5	stof	Filter	5	500
431	Silo	24,5	stof	filter	5	2.400
432	Silo	4	stof	filter	5	900
433	Silo	16,5	stof	filter	5	3.000
434	Silo 500 ton	22,5	stof	filter	5	6.000
435	Silo 500 ton	22,5	stof	filter	5	1.300
436	Silo 500 ton	18	stof	filter	5	6.000
358	Afzuiging afzakmachine	6	stof	filter	5	4.500
450	Afzakinstallatie	13	stof	filter	5	9.300
451	Afzakinstallatie	11,5	stof	filter	5	700
452	Big bag installatie	11,5	stof	filter	5	700
458	Bates	11,5	stof	filter	5	700
459	Bates	11,5	stof	filter	5	34.400
460	Bates	8	stof	filter	5	1.000
357	Afzuiging verlading	6	stof	filter	5	350
561	Afzuiging verlading	6	stof	filter	5	350
455	Bulkloading	3	stof	filter	5	2.100
456	Bulkloading	3	stof	filter	5	2.100
457	Bulkloading	4	stof	filter	5	2.100
415	Blendings	17	stof	filter	5	700
416	Blendings	17	stof	filter	5	700
417	Blendings	19	stof	filter	5	800
418	Blendings	19	stof	filter	5	800
419	Blendings	19	stof	filter	5	800
420	Blendings	19	stof	filter	5	800
421	Blendings	19	stof	filter	5	800
422	Blendings	19	stof	filter	5	800
423	Blendings	19	stof	filter	5	800
424	Blendings	19	stof	filter	5	800

425	Blendings	2,5	stof	filter	5	3.000
426	Blendings	13,5	stof	filter	5	700
427	Opslag blended starch	22	stof	filter	5	700
428	Opslag blended starch	22	stof	filter	5	700
429	Opslag blended starch	22	stof	filter	5	700
430	Opslag blended starch	22	stof	filter	5	700
473	Silo tussenopslag	10	stof	filter	5	1.100
474	Ontvangst unit	15	stof	filter	5	900

4.6 Metten en registreren

4.6.1

Ter bepaling van de feitelijk door de inrichting veroorzaakte nadelige gevolgen voor het milieu is een volledig, transparant, functionerend en gedocumenteerd meet- en registratiesysteem in werking. Dit systeem bevat tenminste de volgende elementen:

- emissies naar de lucht via puntbronnen;
- afvalstoffen naar soort en bestemming;
- energieverbruik per energiedrager;
- energie-efficiencycoëfficiënt;
- waterverbruik;
- geluid;
- registratie van incidenten/(bijna) ongevallen;
- registratie van klachten;
- verkeersbewegingen;
- grondwaterkwaliteit;
- bodemkwaliteit;
- grond- en hulpstoffenverbruik;
- gerealiseerde productiecapaciteit.

Per element worden, voor zover van toepassing, de volgende aspecten uitgewerkt:

- monstername/analysemethode;
- wijze van registreren;
- meetfrequentie;
- berekeningsmethode;
- meetonnauwkeurigheid;
- calibratie/ijking meetinstrumenten;
- onderhoud meetinstrumenten;
- documentenbeheer;
- toetsing aan vergunningswaarden;
- te nemen maatregelen bij geconstateerde afwijkingen;
- borging van bovengenoemde elementen en aspecten.

Dit systeem is binnen de inrichting aanwezig en kan te allen tijde op verzoek worden getoond.

Toelichting: om na te gaan of het meet- en registratiesysteem compleet is wordt de checklist uit Bijlage B van de Handreiking validatie Milieujaarsverslagen gebruikt (te downloaden op www.FO-industrie.nl).

4.6.2

De emissies van stoffen worden gemeten door gebruik te maken van de in Bijlage 7 van de aanvraag vermelde methode in de daarbij aangegeven meetfrequentie.

Toelichting: De meetfrequentie wordt bepaald volgens paragraaf 3.7.2 van de NeR. Emissiemetingen worden uitgevoerd volgens genormaliseerde meetmethoden zoals vermeld in paragraaf 4.7 van de NeR.

4.6.3

De vergunninghouder legt voorgenomen wijzigingen ten aanzien van het meet- en registratiesysteem als bedoeld in voorschrift 4.6.1 of de in Bijlage 7 van de aanvraag vermelde methode of meetfrequentie, minimaal drie maanden voor de betreffende ingangsdatum ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

4.6.4

Ten aanzien van de nauwkeurigheid van de in voorschrift 4.6.2 bedoelde metingen worden periodieke metingen uitgevoerd door een instantie die voldoet aan NEN-EN-ISO/ICE 17025 of 17020. Continue metingen voldoen aan de eisen uit NEN-EN 14181.

Toelichting: voor meer informatie met betrekking tot het meten van luchtmissies verwijzen wij naar de handleiding Meten van Luchtmissies (L40) en bijbehorende L40 Praktijkbladen Meten, uitgegeven door InfoMil (te downloaden op www.infomil.nl)

4.6.5

Indien ten gevolge van een storing of anderszins de emissie boven de in voorschrift 4.1.1 tot en met 4.5.1 genoemde waarde komt, neemt de vergunninghouder onmiddellijk maatregelen om de overschrijding op te heffen dan wel zoveel mogelijk te beperken.

4.6.6

De vergunninghouder meet en registreert de stofemissies van de in voorschrift 4.1.2, 4.2.1, 4.3.1 en 4.4.1 genoemde bronnen met een vracht van meer dan 200 g/uur, volgens een jaarlijks op te stellen meetprogramma. Dit meetprogramma wordt voor aanvang van het nieuw kalenderjaar opgesteld en is binnen de inrichting aanwezig. Bij het opstellen van het meetprogramma houdt de vergunninghouder rekening met de vracht uit de bron en met eerdere metingen, zodanig dat bronnen met een vracht van meer dan 200 g/uur minstens eenmaal per 3 jaar worden gemeten.

4.6.7

De vergunninghouder beheerst de stofemissies van de in voorschrift 4.1.2, 4.2.1, 4.3.1 en 4.4.1 genoemde bronnen met een vracht van minder dan 200 g/uur door deze op te nemen in een preventief inspectiesysteem, waarbinnen controle op de goede werking van de voorzieningen plaatsvindt en filters preventief, doch minimaal éénmaal per 3 jaar, worden vervangen.

4.6.8

Ten behoeve van het uitvoeren van controlemetingen op de emissiepunten als bedoeld in dit hoofdstuk, zijn op veilige, goed bereikbare en meettechnisch juiste plaatsen afsluitbare openingen aangebracht.

4.7 Voorschriften stuifgevoelige stoffen

4.7.1

Stofemissies tengevolge van het overslaan van stuifgevoelige stoffen worden voorkomen door de storthoogte te beperken tot minder dan één meter.

4.7.2

Stofverspreiding ten gevolge van het af- en aanrijden van verkeer wordt tegengegaan.

4.7.3

Stofverspreiding ten gevolge van het laden en lossen met behulp van pneumatisch transport wordt tegengegaan.

4.7.4

De silo's zijn van een overvulbeveiliging voorzien. Zodra de signalering in werking treedt wordt het vullen direct gestaakt.

4.7.5

Hinderlijke stofverspreiding bij het vullen van silo's wordt voorkomen door het via de ontluchtingsleiding ontwijkende stof op doelmatige wijze op te vangen.

5. GEUR

5.1 Doelvoorschriften

5.1.1

De maximale geuremissie vanuit de totale inrichting (zowel productieprocessen als waterzuiveringsinstallatie) bedraagt maximaal $9,0 \times 10^9$ ge/h, bepaald als uurgemiddelde concentratie (98 percentiel). Voor de belangrijkste bronnen binnen de inrichting geldt dat de waarden uit de volgende tabel niet worden overschreden:

Bron	Geuremissie ($\times 10^6$ ge/h)
Emergency bag T-69	268
Indamper 160a	842
Veevoerdroger 190	1.363
Bandkoeler 195	189
Maïseitwiddroger 150	1.414
Kiemdroger 172	348
Zetmeeldroger 1 230/231	106
Zetmeeldroger 3 239	246
Glutendroger 1 351	384
Glutendroger 2 530	1.229
Glutendroger 3 531	189
Transport veevoerdroger 522	127
Scrubbers veevoerdroger 341/520	1.032
Koeler veevoer	333
Glucose indikker	618

5.1.2

De maximale geurimmissie vanuit de totale inrichting bedraagt niet meer dan 37 ge/m^3 , bepaald als uurgemiddelde concentratie (99,99 percentiel).

5.1.3

De vergunninghouder voert iedere 4 jaar, voor het eerst in 2010, een geuronderzoek uit. In dit geuronderzoek worden ten minste:

- alle relevante wijzigingen in de afgelopen periode gerapporteerd;
- de geuremissie per puntbron bepaald;
- de contouren voor $H = -1$ en $H = -2$ bepaald en grafisch weergegeven.

De vergunninghouder legt de eindrapportage uiterlijk 14 weken nadat het onderzoek is afgerond ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

5.1.4

De vergunninghouder verricht iedere 2 jaar onderzoek naar de mogelijkheden tot verdergaande geurreductie. Het onderzoekplan dient de vergunninghouder uiterlijk 6 maanden na het van kracht worden van de beschikking ter goedkeuring in bij de directie Ruimte, Milieu en Water. Het onderzoeksplan bevat tenminste de volgende elementen:

- het maximaal haalbare met in-procesmaatregelen;
- het maximaal haalbare met nageschakelde technieken;
- toepassing alternatieve processen;
- implementatie-belemmerende factoren.

Het eerst volgende onderzoek is binnen 24 maanden na van kracht worden van deze vergunning afgerond.

De vergunninghouder legt de eindrapportage uiterlijk 14 weken nadat het onderzoek is afgerond ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water. In deze rapportage is beargumenteerd aangegeven welke maatregelen wel en welke maatregelen niet worden geïmplementeerd. De vergunninghouder geeft hierin tevens het tijdpad van implementatie aan.

5.2 Metingen en rapportages

5.2.1

Geuremissiemetingen en verspreidingsberekeningen worden uitgevoerd conform de NeR. De bijbehorende geurconcentratiemetingen worden uitgevoerd volgens de geldende norm (NEN-EN 13725). De resultaten van de metingen en berekeningen worden gerapporteerd in geureenheden. Het meetplan wordt voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water. De eindrapportage wordt uiterlijk 6 weken nadat het onderzoek is afgerond ter goedkeuring aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd.

6. GELUID

6.1 Langtijdgemiddeld niveau

6.1.1

Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,LT}$), veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige installaties alsmede door de binnen de inrichting uitgevoerde werkzaamheden bedraagt, met uitzondering van het gestelde in voorschrift 3.2, op de op bijgevoegde tekening aangegeven controlepunten, niet meer dan:

Controlepunt	Rijksdriehoek-coördinaat	
1	X= 43729, Y= 362069	48 dB(A)
2	X= 43933, Y= 361381	46 dB(A)
3	X= 44392, Y= 361302	48 dB(A)
4	X= 44873, Y= 361331	45 dB(A)
5	X= 43681, Y= 361539	45 dB(A)
6	X= 44089, Y= 362936	43 dB(A)

6.1.2

Tijdens het opstarten of uit bedrijf gaan van de in de inrichting aanwezige installaties bedraagt het langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus maximaal 5 dB(A) meer dan de in voorschrift 6.1.1 aangegeven geluidsniveaus. Het opstarten of uit bedrijf gaan van in de inrichting aanwezige installaties wordt overeenkomstig voorschrift 1.1.1 aan ons gemeld.

6.1.3

De maximale geluidsniveaus ($L_{Amax} = L_i - C_m$), gemeten in de meterstand 'fast', veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige installaties, alsmede door binnen de inrichting uitgevoerde werkzaamheden:

- overschrijden het op de in voorschrift 6.1.1 aangegeven controlepunten toegestane langtijdgemiddeld beoordelingsniveau met niet meer dan 10 dB(A);
- zijn op de gevels van buiten het industrieterrein gelegen woningen die op het moment van het van kracht worden van deze vergunning aanwezig zijn, niet hoger dan:
- 70 dB(A) in de periode tussen 07.00 en 19.00 uur
- 65 dB(A) in de periode tussen 19.00 en 23.00 uur
- 60 dB(A) in de periode tussen 23.00 en 07.00 uur

6.2 Onderzoeksverplichting

6.2.1

Elke 2 jaar, voor het eerst in 2010, zijn alle akoestisch relevante wijzigingen op het terrein van de inrichting geïnventariseerd. Bij wijzigingen aan geluidsbronnen en/of combinaties van geluidsbronnen met een bronvermogen groter dan 100 dB(A) en/of de ingebruikname van nieuw aangevraagde geprognosticeerde geluidsbronnen meet de vergunninghouder de bronvermogens na de doorgevoerde wijzigingen of de ingebruikname van geprognosticeerde geluidsbronnen opnieuw. Een rapportage van deze inventarisatie en de gemeten bronvermogens is uiterlijk voor het eind van het inventarisatiejaar ter goedkeuring voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

6.3 Metingen en berekeningen

6.3.1

Meting, berekening en beoordeling van de in de voorschriften 6.1.1 tot en met 6.1.3 opgenomen geluidsniveaus geschiedt volgens module C methode II uit de "Handleiding Meten en Rekenen Industrielawaai", uitgave 1999.

7. **ENERGIE**

7.1 Benchmarking

7.1.1

In het geval dat vergunninghouder zijn deelname aan het convenant Benchmarking energie-efficiency beëindigt, stelt hij het bevoegd gezag hiervan onverwijld in kennis.

8. **VEILIGHEID**

8.1 Algemeen

8.1.1

De vergunninghouder streeft naar een zo laag mogelijk risiconiveau voor wat betreft externe veiligheid. Hierbij besteedt de vergunninghouder aandacht aan organisatorische maatregelen en aan de integriteit en veiligheid van de procesinstallaties en op- en overslagsystemen.

8.1.2

De vergunninghouder hanteert het in artikel 5, derde lid van het Besluit Risico's Zware Ongevallen 1999 (BRZO) genoemde veiligheidsbeheerssysteem.

8.1.3

De procedures in het veiligheidsbeheerssysteem voor de systematische identificatie van ongewenste gebeurtenissen (ongevalscenario's) die tot zware ongevallen kunnen leiden, bevatten minimaal een systeem voor de analyse van:

- de gevaren die tot het vrijkomen van gevaarlijke stoffen kunnen leiden;
- de condities waaronder de gevaren zich manifesteren;
- het schatten op het vrijkomen van een gevaarlijke stof;
- de ernst van de gevolgen;

De procedure geeft tevens aandacht aan het tijdstip (of de frequentie) en andere redenen die een analyse als boven bedoeld noodzakelijk maken.

8.1.4

In de procedures voor het aanbrengen van wijzigingen van het veiligheidsbeheerssysteem zijn de volgende aspecten verzekerd:

- voor welke wijziging de procedure geldt
- hoe de gevolgen voor de veiligheid worden geëvalueerd;
- hoe er gebruik wordt gemaakt van relevante gegevens over ongevallen en incidenten;
- hoe de documentatie wordt aangepast;
- hoe over wijzigingen met de uitvoerenden (medewerkers van de productie- en onderhouds-afdeling) wordt gecommuniceerd;
- hoe in training van medewerkers wordt voorzien;
- hoe de wijziging wordt gecontroleerd, d.w.z. hoe wordt nagegaan dat:
 - a. de wijziging volgens de procedure is uitgevoerd;
 - b. de gevolgen voor de veiligheid in kaart zijn gebracht;
 - c. eventuele maatregelen zijn genomen de documentatie is aangepast;
 - d. over de wijzigingen met betrokken personeel is gecommuniceerd.

8.1.5

In het trainings- en opleidingsprogramma van het veiligheidsbeheerssysteem is ten minste aandacht besteed aan:

- beheersing van risico's van zware ongevallen;
- procesveiligheid;
- risico's van het vrijkomen van gevaarlijke stoffen;
- gevaarseigenschappen van processen.

8.1.6

De vergunninghouder heeft de bevindingen van de uitgevoerde veiligheidsstudies vastgelegd in een document.

8.1.7

De vergunninghouder hanteert procedures voor:

- het in en uit bedrijf nemen;
- alle fasen van de normale bedrijfsvoering (inclusief testen, onderhoud en inspectie);
- waarnemen van en reactie op afwijkingen van normale operationele condities;
- productie tijdens onderhoud.

In deze procedures wordt minimaal aandacht besteed aan de (tijdelijk) te nemen veiligheidsmaatregelen.

8.1.8

Binnen drie maanden na het van kracht worden van dit besluit voert de vergunninghouder een kwantitatieve risicoanalyse (QRA) voor de gehele inrichting uit. De QRA is gebaseerd op de Handleiding Risicoberekeningen Bevi (versie 3.0). Afwijkingen van de Handleiding worden gemotiveerd.

Vergunninghouder dient binnen zes maanden na het van kracht worden van deze vergunning de QRA ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te overleggen.

8.1.9

Aan paragraaf 3.18 (Journaal en registratie) van de PGS 15 wordt voldaan.

8.1.10

De vergunninghouder stelt in samenspraak met de commandant van de plaatselijke brandweer en vertegenwoordigers van andere door hem noodzakelijk geachte organisaties of instanties, een noodplan op. Het noodplan is binnen de inrichting aanwezig en kan te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

Het noodplan wordt onmiddellijk aangepast, indien dit naar het schriftelijk oordeel van de commandant van de plaatselijke brandweer noodzakelijk is. Het noodplan wordt in ieder geval voor 1 januari 2009 geactualiseerd (actie 3710 uit BMP-4).

8.1.11

De vergunninghouder controleert door middel van een oefening minimaal éénmaal per jaar het noodplan. Door middel van deze oefening toont de vergunninghouder aan dat het noodplan adequaat en voldoende functioneert.

Vergunninghouder stelt het noodplan bij als uit de evaluatie van de oefening blijkt dat dit nodig is.

8.2 Laden en lossen

8.2.1

Het lossen en laden van gevaarlijke stoffen vanuit vrachtwagens en tankauto's vindt zodanig plaats dat het optreden van nadelige effecten naar het milieu zoveel mogelijk wordt beperkt. Om dit te waarborgen zijn de volgende voorzieningen aanwezig:

- overvulbeveiliging;
- noodstop;
- wegrijdbeveiliging;
- aarding (ter voorkoming van statische oplading).

Daarnaast worden de werkzaamheden die in het kader van het laden en lossen plaatsvinden in een procedure vastgelegd, waarin ten minste de onderstaande aandachtspunten zijn verwerkt:

- de eisen ten aanzien van het te beladen c.q. te lossen voertuig;
- het toezicht c.q. de verantwoordelijkheid tijdens de werkzaamheden;
- het gebruik van veiligheidsvoorzieningen;
- de afvoer en de verwerking van opgevangen gemorst product (aftap- en lekvloeistof);
- de wijze waarop de verspreiding van luchtverontreinigende stoffen (o.a. geur en stof) wordt beperkt;
- de bescherming van de laad-/ losplaats tegen aanrijdingen;
- de getroffen voorzieningen tegen het onbedoeld verplaatsen van het voertuig.

Deze procedures zijn binnen de inrichting aanwezig en kunnen te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

8.2.2

De in de vergunningsaanvraag in tabel 13.3 (leidraad) vermelde maximale doorzet per jaar en het maximaal aantal overslaghandelingen per jaar wordt niet overschreden. Voor de daargenoemde stoffen is een registratiesysteem geïmplementeerd.

Dit systeem bevat tenminste de volgende elementen:

- gesommeerde doorzet per stof in de voorafgaande twaalf maanden;
- overslaghandelingen per stof in de voorafgaande twaalf maanden;
- wijze van administreren en wijze van borging.

De vergunninghouder houdt het registratiesysteem actueel, waarbij hij de gegevens gedurende een periode van twee jaar bewaart. Het registratiesysteem is op de inrichting aanwezig en kan te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

8.2.3

Los-/laadslangen hebben een barstdruk van tenminste viermaal de hoogst voorkomende werkdruk. De vergunninghouder beproeft deze los-/ laadslangen jaarlijks op 1,5 maal de hoogst voorkomende werkdruk. Van elke beproeving houdt de vergunninghouder een gedagtekende omschrijving bij in een register.

8.3 Opslag gevaarlijke (afval)stoffen

8.3.1

In aanvulling op bijlage 13 van de vergunningaanvraag is maximaal 1.000 liter chemicaliën (deelproces: technisch magazijn) en maximaal 1.000 liter ontvetter en wasmiddel (deelproces: werkplaats) in emballage aanwezig.

Daarnaast is maximaal 5.000 liter oliën en vetten (deelproces: oliegebouw) aanwezig.

8.3.2

Voor elk deelproces voldoen de opslagplaatsen voor opslag van gevaarlijke stoffen en gevaarlijke afvalstoffen in emballage aan het gestelde in de hieronder genoemde paragrafen van PGS 15 met in achtneming van de daarbij behorende errata:

- Paragraaf 3.1 (Opslaan van verpakte gevaarlijke stoffen);
- Paragraaf 3.2 (Bouwkundige eisen);
- Paragraaf 3.4. (Stellingen);
- Paragraaf 3.5 (Bliksembeveiliging);
- Paragraaf 3.6 (Explosieveiligheid)
- Paragraaf 3.7 (Ventilatie);
- Paragraaf 3.8 (Voorkomen van verontreinigd hemelwater);
- Paragraaf 3.9 (Product opvang);
- Paragraaf 3.10 (Brandveiligheidsopslagkasten);
- Paragraaf 3.11 (Verpakking & etikettering);
- Paragraaf 3.12 (Onverenigbare combinaties);

- Paragraaf 3.13 (Gebruik opslagvoorziening);
- Paragraaf 3.15 (Rook- en vuurverbod, blustoestellen);
- Paragraaf 3.16 (Veiligheids signalering/informatiebladen instructies);
- Paragraaf 3.17 (Vakbekwaamheid);
- Paragraaf 3.20 (Toegankelijkheid voor onbevoegden);
- Paragraaf 3.21 (Toegangsdeuren en vluchtwegen).

8.3.3

De opslag van verpakte gevaarlijke stoffen bij de RO-installatie en het chemicaliënmagazijn wordt gerealiseerd conform respectievelijk beschermingsniveau 3. Elke opslag voldoet aan voorschrift 8.3.2 en de volgende paragrafen van de PGS 15:

- Paragraaf 4.2 (Bereikbaarheid opslagvoorziening);
- Paragraaf 4.3 (Scheiding tussen de vakken);
- Paragraaf 4.4 (Vakindeling en maximum oppervlak);
- Paragraaf 4.6 (Bluswateropvang);
- Paragraaf 4.7 (Productopvang);
- Paragraaf 4.8 (Brandbeveiliginginstallaties).

Bij de RO-installatie en in het chemicaliënmagazijn worden uitsluitend onbrandbare (vloeï-) stoffen in verpakking opgeslagen.

8.3.4

In een compartiment van de gasflessenopslag nabij het instrumentenmagazijn:

- worden uitsluitend gasen in gasflessen opgeslagen die aangemerkt worden als 'oxiderend' en/of 'brandbaar';
- zijn maximaal 28 gasflessen, elk met een waterinhoud van maximaal 50 liter, aanwezig.

8.3.5

De opslagplaats voor gasflessen voldoet aan het gestelde in de hieronder genoemde paragraaf van de PGS 15:

- Paragraaf 3.2 (Bouwkundige eisen);
- Paragraaf 3.7 (Ventilatie);
- Paragraaf 3.11 (Verpakking & etikettering);
- Paragraaf 3.15 (Rook- en vuurverbod, blustoestellen);
- Paragraaf 3.20 (Toegankelijkheid voor onbevoegden);
- Paragraaf 3.21 (Toegangsdeuren en vluchtwegen);
- Paragraaf 6.2 (voorschriften voor de opslag van gasflessen).

8.4 Opslag van perazijnzuur in emballage

8.4.1

De opslag van perazijnzuur in emballage voldoet aan de volgende paragrafen van de PGS 8 (inclusief erratum PGS 8 van 1 oktober 2007):

- Paragraaf 3.1 (Het voorkomen van ongevallen) onder c tot en met h;
- Paragraaf 3.2 (Beperking van gevolgen);
- Paragraaf 5.4 (Opslag van grote hoeveelheden > 1000 kg);
- Paragraaf 9.1 (Logistiek);
- Paragraaf 9.2 (Verwerking).

8.5 Opslag van dieselolie in bovengrondse tanks

8.5.1

De opslag van dieselolie in een bovengrondse tank voldoet aan de volgende paragrafen van de PGS 30:

- Paragraaf 4.1 (Constructie-eisen voor opslagtanks);
- Paragraaf 4.2 (Constructie-eisen voor leidingen en appendages);
- Paragraaf 4.3 (Installatievoorschriften).

Indien de opslag van dieselolie in dubbelwandige tanks plaatsvindt, dient tevens voldaan te worden aan het gestelde in paragraaf 4.6 (Aanvullende voorschriften voor de opslag in dubbelwandige tanks).

Indien de opslag van dieselolie in pandig plaatsvindt, dient tevens voldaan te worden aan het gestelde in paragraaf 4.8 (Aanvullende voorschriften voor in pandige opslag).

8.6 Opslag van propaan in een reservoir

8.6.1

De opslag van propaan in een reservoir voldoet aan de volgende paragrafen van de PGS Opslag Propaan:

- Paragraaf 2.3 (Constructie van de stationaire reservoirs);
- Paragraaf 2.4 (Leidingen, appendages en toebehoren);
- Paragraaf 2.5 (Aanvullende voorschriften);
- Paragraaf 4.2 (Interne veiligheidsafstanden);
- Paragraaf 4.5 (Elektrische installatie);
- Paragraaf 4.8 (Aanvullende voorschriften voor veiligheid).

8.7 Opslag van chemicaliën in enkelwandige bovengrondse tanks

8.7.1

Een opslagtank met de daarbij behorende leidingen en appendages voor de opslag van stoffen van klasse 8 van het ADR (verpakkingsgroep II en III) en propyleenoxide is uitgevoerd en geïnstalleerd en wordt gerepareerd of vervangen overeenkomstig BRL K903 door een bedrijf dat op grond van die BRL daartoe is gecertificeerd. Van elke tank is een installatiecertificaat binnen de inrichting aanwezig.

8.7.2

De opslagtank van stoffen van klasse 8 van het ADR (verpakkingsgroep II en III) voldoet aan de volgende artikelen van de PGS 30:

- Artikelen 4.1.1 en 4.1.3;
- Artikelen 4.2.4 tot en met 4.2.7, 4.2.9, 4.2.10 en 4.2.14;
- Artikelen 4.3.1 tot en met 4.3.4, 4.3.6, 4.3.8, 4.3.9 en 4.3.11;
- Artikelen 4.4.1, 4.4.3, 4.4.4, 4.4.7 en 4.4.8;
- Artikelen 4.5.1, 4.5.2, 4.5.3, 4.5.9, 4.5.12.

8.7.3

Een eventueel aangebrachte kathodische bescherming voor ondergrondse stalen leidingen wordt jaarlijks op zijn goede werking gecontroleerd.

8.7.4

Een opslagtank met de daarbij horende leidingen en appendages voor de opslag van stoffen van klasse 5.1 van het ADR voldoet aan de volgende artikelen van de PGS 30:

- Artikelen 4.1.1 en 4.1.3;
- Artikelen 4.2.4 tot en met 4.2.7, 4.2.9, 4.2.10 en 4.2.14;
- Artikelen 4.3.2 tot en met 4.3.4, 4.3.6, 4.3.8, 4.3.9 en 4.3.11;
- Artikelen 4.4.1, 4.4.3, 4.4.4, 4.4.7 en 4.4.8;
- Artikelen 4.5.1 en 4.5.9.

8.7.5

Ten aanzien van een bovengrondse opslagtank met stoffen van klasse 8 van het ADR (verpakkingsgroep II en III) die is geïnstalleerd voor 1 januari 2008, zijn de volgende voorschriften tot 1 januari 2023 niet van toepassing:

- voorschrift 8.7.1;
- voorschrift 8.7.2 voor wat betreft:
 - artikel 4.2.6 met betrekking tot de gecertificeerde overvulbeveiliging;
 - artikel 4.3.1 met betrekking tot het installatiecertificaat;
 - artikel 4.3.2 met betrekking tot de constructie-eisen voor opvangbakken;
 - artikel 4.5.2.

8.7.6

Voor elke afwijking van de BRL-K 903 wordt door een bedrijf dat op grond van die BRL daartoe is gecertificeerd, een risico-, inventarisatie- en evaluatie (RIE) opgesteld volgens de richtlijn "Tankinstallaties voor vloeistoffen en dampen, ondergronds en bovengrond"(KIWA, rapport P-107776, 2004-01-12). De RIE wordt door een deskundige van een geaccrediteerde certificatie-instelling voor BRL-K 903 beoordeeld en goedgekeurd. Van de goedkeuring is een verklaring door de deskundige overgelegd. Binnen zes maanden na het kracht worden van dit besluit wordt de goedkeuringsverklaring aan de Directie Ruimte, Milieu en Water overgelegd.

8.7.7

De opslag van vlokmiddel (CA2102) en polyelektrolyet, voor zover ADR-geclassificeerd, is verboden.

9. AFVALSTOFFEN

9.1 Afvalscheiding

9.1.1

Vergunninghouder dient te allen tijde afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden aan te bieden dan wel zelf af te voeren.

9.1.2

Gebruikte poetsdoeken, absorptiematerialen en overige gevaarlijke afvalstoffen, die vrijkomen bij onderhoudswerkzaamheden en bij het verwijderen van gemorste dieselolie, smeerolie en hydraulische olie, dienen te worden bewaard in vloeistofdichte en afgesloten emballage die bestand is tegen inwerking van de betreffende afvalstoffen.

9.2 Opslag van afvalstoffen

9.2.1

De termijn van opslag van afvalstoffen mag maximaal één jaar bedragen. In afwijking hiervan mag de termijn van opslag van afvalstoffen maximaal drie jaar bedragen indien de vergunninghouder ten genoegen van het bevoegd gezag aantoont dat de opslag van afvalstoffen gevolgd wordt door nuttige toepassing van afvalstoffen.

9.3 Afvoer van afvalstoffen

9.3.1

Indien de afzet van de opgeslagen afvalstoffen stagneert, geeft de vergunninghouder dit onverwijld schriftelijk te kennen aan het bevoegd gezag. Deze mededeling bevat ten minste gegevens over de oorzaak van de stagnatie en de verwachte tijdsduur, alsmede de maatregelen die worden genomen om de stagnatie op te heffen, respectievelijk in de toekomst te voorkomen.

9.4 Slibbehandeling

9.4.1

Opslag vanuit de slibindikker komend slib vindt plaats in een gesloten tank. Opslag van uit de slibontwateringspers afkomend slib vindt plaats in afgedekte containers.

10. FAKKELINSTALLATIES

10.1 Fakkelinstallatie

10.1.1

Continu vrijkomende procesgassen worden zoveel mogelijk als brandstof gebruikt en slechts in uitzonderlijke gevallen naar een fakkel afgevoerd.

10.1.2

De vergunninghouder zorgt voor een betrouwbare bedrijfsvoering, zodat er bij de verbranding in de fakkelinstallatie geen roet- of geurvorming optreedt.

10.1.3

De fakkelinstallatie bevat tenminste een beveiliging die voorkomt dat vlamterugslag in het leidingsysteem kan optreden, terwijl een vrije doorstroming van de fakkeltgassen onder alle omstandigheden blijft gewaarborgd.

10.1.4

Met betrekking tot het affakkelen van biogas wordt een logboek bijgehouden, waarin tenminste de volgende gegevens worden genoteerd:

- datum, begin- en eindtijd van het affakkelen;
- aard en oorzaak van het affakkelen;
- gemeten dan wel berekende hoeveelheid afgefakkeld biogas.

Dit logboek is binnen de inrichting aanwezig en kan te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

10.2 Fakkelemissies

10.2.1

Ten aanzien van het vaststellen van de emissies als gevolg van het gebruik van de fakkels wordt voldaan aan paragraaf 5.3 van het document "Diffuse emissies en emissies bij op- en overslag" uit de rapportagereeks Milieumonitor (nummer 14, maart 2004) van RIVM/MNP.

11. **PROEFPRODUCTIES EN/OF PROEFNEMINGEN**

Toelichting: in dit hoofdstuk worden onder proefproducties en/of proefnemingen verstaan proeven op pilot-plant schaal. Proeven op laboratoriumschaal of proeven ten behoeve van aanpassingen van recepturen worden hieronder niet begrepen.

11.1 Proefnemingen

11.1.1

Proefproducties en/of proefnemingen vinden slechts plaats wanneer zij de ontwikkeling van nieuwe producten, productiemethoden of emissiebestrijdingstechnieken, dan wel het verbeteren van bestaande producten, productiemethoden of emissiebestrijdingstechnieken tot doel hebben.

11.1.2

Het verzoek om een proefproductie en/of proefneming uit te voeren wordt door de vergunninghouder ten minste acht weken tevoren schriftelijk ter goedkeuring voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

Het verzoek bevat ten minste een opgave of omschrijving van:

- de periode waarbinnen de proef wordt uitgevoerd
- de plaats waar de proef wordt uitgevoerd
- de productiecapaciteit ingeval van een proefproductie
- de verschillpunten ten opzichte van de normale situatie
- de aard en de hoeveelheid grond- en hulpstoffen
- de ontstane tussen- en eindproducten en afvalproducten alsmede hun fysische en toxische gegevens
- de productiemethode
- de maatregelen, die de vergunninghouder treft ter voorkoming of beperking van de nadelige gevolgen voor de milieubelasting tijdens opstarten, de normale bedrijfsvoering en tijdens proefdraaien en bij schoonmaak- en herstelwerkzaamheden, alsmede storingen, die redelijkerwijs mogelijk zijn te achten
- de aard en een schatting van de omvang van de te verwachten uitworp van verontreinigende stoffen en van mogelijke geluidshinder, risico's voor de omgeving en de aspecten verkeer en energie

- emissiemeet- en registratieprogramma
- de te verwachten geuremissies

Met de uitvoering van de proef mag worden aangevangen na schriftelijke goedkeuring van de directie Ruimte, Milieu en Water.

11.1.3

Van elke proefproductie en/of proefneming wordt een evaluatierapport opgesteld. Dit rapport bevat ten minste:

- een berekening van ontstane milieueffecten als daar zijn de emissies naar bodem, water en lucht, geuremissie alsmede afvalstoffen en energie
- opgave van opgetreden storingen (oorzaak, gevolg en remedie)
- het tijdstip en de tijdsduur van de proef
- de productiecapaciteit ingeval van een proefproductie
- een opgave van behaalde resultaten ingeval van een proefneming

De vergunninghouder legt het evaluatierapport binnen 6 weken na het beëindigen van de proef ter informatie voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

12. LICHT

12.1 Algemeen

12.1.1

De verlichting van de inrichting en de bij de inrichting behorende installaties veroorzaken geen hinderlijke uitstraling buiten de inrichting. De armaturen zijn daartoe zoveel mogelijk zodanig gepositioneerd dat licht verticaal naar beneden schijnt. Bovendien houdt vergunninghouder de lichtsterkte zo laag mogelijk.

12.1.2

Ten einde het gestelde in voorschrift 12.1.1 te waarborgen, voert de vergunninghouder voor 1 januari 2011 een verlichtingsstudie uit. In de verlichtingsstudie wordt tenminste aandacht besteed aan de volgende aspecten:

- nut en noodzaak van verlichtingspunten;
- afscherming en richten van verlichtingspunten ter beperking van verstoring van de omgeving;
- type van de toe te passen verlichting;
- uitvoering in de tijd van de uit het verlichtingsplan voortvloeiende acties.

De eindrapportage is uiterlijk 6 weken nadat het onderzoek is afgerond ter goedkeuring aan de directie Ruimte, Milieu en Water voorgelegd. In deze rapportage is beargumenteerd aangegeven welke maatregelen wel en welke maatregelen niet worden geïmplementeerd en, rekeninghoudend met het formaliseren van de maatregel, wanneer. De vergunninghouder voltooit de implementatie binnen het in de goedgekeurde rapportage aangegeven tijdpad.

13. GASDRUKREGEL- EN MEETSTATION

13.1.1

De uitvoering en opstelling van het gasdrukregel- en meetstation voldoet aan NEN 1059 inclusief wijzigingsbladen.

13.1.2

Binnen het gasdrukregel- en meetstation is een lekdetectiesysteem aanwezig, dat voorzien is van alarmeringen voor het geval er een lek gedetecteerd wordt.

13.1.3

Binnen het gasdrukregel- en meetstation en binnen een straal van 1 meter afstand van het gasdrukregel- en meetstation is roken en open vuur verboden en is het verboden brandbare mate-

rialen op te slaan. Het verbod is duidelijk zichtbaar aangegeven door middel van tekst of een symbool.

13.1.4

Werkzaamheden aan de installatie en het toezicht daarop worden uitsluitend uitgevoerd door volgens een geautoriseerde Veiligheidsinstructie Aardgas (VIAG) aangewezen, verantwoordelijke en bevoegde personen.

13.1.5

Er is een veiligheidsregister aanwezig dat in het station wordt bewaard dan wel in een centraal veiligheidsregister dat op het kantoor van de beheerder van het station wordt bewaard. In het veiligheidsregister zijn de volgende zaken opgenomen:

- een schema van de gasdrukregel- en meetinstallatie;
- een schema van de in- en uitgaande leidingen met hun afsluiters;
- essentiële gegevens omtrent de installatie, zoals maximale incidentele werkdruk, drukreductie en ontwerpcapaciteit.

14. OEFENTERREIN BEDRIJFSBRANDWEER

14.1.1

Op het oefenterrein van de brandweer worden:

- geen vloeibare brandstoffen met toevoegingen ingezet (bijvoorbeeld gelode benzine of afgewerkte olie worden niet gebruikt);
- geen geïmpregneerd hout, bedrukt papier, karton, pvc of kunststoffen als brandstof gebruikt.

Teneinde overlast naar de woonomgeving te voorkomen wordt bij het gebruik van het oefenterrein rekening gehouden met de weersomstandigheden.

14.1.2

Op het oefenterrein van de brandweer worden alleen (blus-)middelen gebruikt die de werking van de olie/vetafscheider niet nadelig beïnvloeden.

15. GARAGE

15.1.1

De garage is voorzien van een vloeistofkerende vloer met aanvullende organisatorische voorzieningen. Eventuele schrobputten zijn aangesloten op een olie/water-afscheider en slibvanger en zijn vloeistofdicht aangesloten op de vloer.

15.1.2

De garage is doelmatig op de buitenlucht geventileerd door middel van niet-afsluitbare openingen, die zo gelijkmatig mogelijk verdeeld zijn aangebracht.

15.1.3

Accu's worden opgeladen in een goed geventileerde ruimte.

15.1.4

Uitlaatgassen die ontstaan bij het proefdraaien van motoren worden op doelmatige wijze afgevoerd uit de garage.

overeenkomstig het door gedeputeerde staten genomen besluit,

drs. C.J. Colijn,
directeur Directie Ruimte, Milieu en Water.

BIJLAGE: BEGRIPPEN

**** VOOR ZOVER EEN DIN-, NEN-, NEN-EN-, OF NEN-ISO-NORM, ...:**

Voor zover in een voorschrift verwezen wordt naar een DIN-, DIN-ISO, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, NVN-norm, AI-blad, BRL, CPR, PGS of NPR, wordt de uitgave bedoeld die voor de datum waarop de vergunning is verleend het laatst is uitgegeven met tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen. Indien er sprake is van reeds bestaande constructies, toestellen, werktuigen en installaties is -de norm, BRL, CPR, PGS, NPR of het AI-blad van toepassing die bij de aanleg of installatie van die constructies, toestellen, werktuigen en installaties is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

AFVALSTROOMNUMMER:

Een uniek nummer dat is gedefinieerd in het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen.

BEDRIJFSRIOLERING:

Voorziening voor de afvoer van bedrijfsafvalwater vanuit de inrichting naar oppervlaktewater, een openbaar riool of een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater.

BODEMBESCHERMENDE MAATREGEL:

Handeling in de vorm van controle of onderhoud van een voorziening of proces, om de kans op emissies of immissies te reduceren.

BODEMBESCHERMENDE VOORZIENING:

Fysieke voorziening die de kans op emissies of immissies reduceert.

BODEMINCIDENT:

Een incident waarvan op voorhand een redelijk vermoeden bestaat dat vrijgekomen stoffen de bodem zullen belasten, dan wel een incident waarna middels lekdetectie of anderszins is vastgesteld dat bodembelasting is opgetreden.

BODEMONDERZOEK MILIEUVERGUNNINGEN EN BSB:

Publicatie van het ministerie van VROM, SDU uitgeverij Den Haag (1993).

BODEMRISICO(CATEGORIE):

Typering van de kans op (en omvang van) een bodembelasting door een specifieke bedrijfsmatige activiteit.

BODEMRISICOCATEGORIE A:

Verwaarloosbaar bodemrisico.

CUR/PBV:

Civieltechnisch Centrum Uitvoering Research en Regelgeving / Plan Bodembeschermende Voorzieningen.

DIFFUSE EMISSIES:

Niet gekanaliseerde emissies;

1. Emissies door lekverliezen
2. Emissies van oppervlaktebronnen.

EEP:

Energie Efficiency Plan

EINDSITUATIE-ONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Hierbij wordt de grond en het grondwater gecontroleerd op de eventuele toename van de bij het nulsituatieonderzoek of het laatste herhalingsonderzoek onderzochte stoffen, door het nemen van grond(water)monsters.

EMBALLAGE:

Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, papieren en kunststof zakken, houten kisten, big-bags en intermediate bulkcontainers (IBC's).

EURAL:

De regeling Europese afvalstoffenlijst (Stcrt. 28 mrt 2002). Aanwijzing van gevaarlijke afvalstoffen.

GEURCONCENTRATIE:

Het aantal geureenheden per volume-eenheid.

De getalsgrootte van de geurconcentratie is gelijk aan het aantal malen dat de geurhoudende lucht met geurvrije lucht moet worden verdund om de geurdrempel te bereiken (NVN2820).

Bij die verdunning waarbij de helft van het aantal panelleden de verdunde monsterlucht juist kan onderscheiden van geurvrije lucht, is de geurconcentratie per definitie 1 geureenheid per m³. Geurconcentraties worden in Europese normen uitgedrukt in european odour units (ouE). 1 ouE/m³ = 2 ge/m³.

GEUROVERLAST:

- De geur wordt binnen een bepaald tijdbestek langdurig of herhaaldelijk in vleugen waargenomen.
- De geurbeleving wordt beoordeeld als negatief en de geur wordt daarbij als zwaar, eventueel als prikkelend of verstorend omschreven.
- De geur dient herkend te worden als een geur afkomstig van de inrichting en niet van andere bronnen uit de omgeving.

GEURWAARNEMING:

- De geur wordt minstens eenmaal waargenomen.
- De geur dient herkend te worden als een geur afkomstig van de inrichting en niet van andere bronnen uit de omgeving.

GEVAARLIJKE STOFFEN:

Gevaarlijke stof als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen.

GROEPSRISICO:

De kans dat per jaar in één keer een groep van ten minste een bepaalde grootte het slachtoffer wordt van een ongeval bij een risicovolle activiteit. Het groepsrisico wordt in een FN-curve weergegeven.

HERGEBRUIK:

Het als product of als materiaal opnieuw gebruiken of het nuttig toepassen van een afvalstof.

HERHALINGSONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en/of grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Hierbij wordt de grond en/of het grondwater gecontroleerd op de eventuele toename van de bij het nulsituatieonderzoek of het laatste herhalingsonderzoek onderzochte stoffen, door het nemen van grond(water)monsters.

HUISHOUELIJK AFVAL:

Afvalstoffen afkomstig van particuliere huishoudens, behoudens voor zover het afgegeven of ingezamelde bestanddelen van die afvalstoffen betreft, die zijn aangewezen als gevaarlijk afval.

IMMISSIECONCENTRATIE:

De concentratie in de omgeving (op leefniveau).

LEKBAK:

Vloeistofdichte voorziening met beperkte opvangcapaciteit, waarvan de bodembeschermende werking door gericht toezicht en doelmatig ledigen wordt gewaarborgd.

LEL:

Lower explosion limit, onderste explosiegrens; de concentratie van een brandbaar gas, damp, nevel of fijn verdeelde vaste stof in lucht waar beneden geen ontplofbare atmosfeer wordt gevormd.

LICHT ONTVLAMBARE STOFFEN:

Stoffen die:

- Bij normale temperatuur aan de lucht blootgesteld, zonder toevoer van energie, in temperatuur kunnen stijgen en tenslotte kunnen ontbranden;
- In vaste toestand, door kortstondige inwerking van een ontstekingsbron, gemakkelijk kunnen worden ontstoken en na verwijdering van de ontstekingsbron blijven branden of gloeien;
- In vloeibare toestand, een vlampunt beneden 21 °C hebben;
- In gasvormige toestand, bij normale druk, met lucht ontvlambaar zijn;
- Bij aanraking met water of vochtige lucht, licht ontvlambare gassen in een gevaarlijke hoeveelheid ontwikkelen (stoffen die in aanraking met water licht ontvlambare gassen ontwikkelen).

MAAIVELD:

De hoogteligging van de gronden ter plaatse van en direct grenzend aan een voorgenomen ontgronding.

MAC-WAARDE:

Maximum Admission Concentration. De concentratie van een stof die op de arbeidsplaats niet mag worden overschreden, uitgaande van een blootstelling gedurende 8 uur per dag. De MAC-waarden zijn vastgelegd in de Nationale lijst van MAC-waarden en gebaseerd op het advies van de nationale MAC-commissie (DGA).

MONITORING:

Het met een doelmatige frequentie in de nabijheid van een potentiële bron met gerichte technieken in de bodem detecteren van (het ontstaan van) bodemverontreiniging met het doel de omvang van een onverhoopte bodemverontreiniging te bepalen en te beperken.

NEN:

Een door het Nederlands Normalisatie-instituut (NEN) uitgegeven norm.

NER:

Nederlandse Emissie Richtlijn Lucht

NRB:

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten.

NULSITUATIE:

De kwaliteit van de grond en het grondwater ter plaatse van de inrichting op het moment van vergunningverlening.

NULSITUATIE-ONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten plaatsvinden of zullen plaatsvinden en dat is gericht op die verontreinigende stoffen die ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting in de bodem kunnen geraken.

NUTTIGE TOEPASSING:

Handelingen die zijn opgenomen in bijlage IIB van de Kaderrichtlijn afvalstoffen. De belangrijkste handelingen zijn het als product of als materiaal opnieuw gebruiken van een afvalstof in dezelfde of een andere toepassing en het toepassen van een afvalstof met een hoofdgebruik als brandstof.

ONTDOENER:

Persoon of bedrijf waar afval ontstaat en die van het afval wil ontdoen door het af te geven aan een inzamelaar, vervoerder handelaar, bewerker of verwerker.

OPSLAGRUIMTE:

Een gebouw of deel van een gebouw dat uitsluitend is bestemd voor de opslag van gevaarlijke stoffen, chemische afvalstoffen of bestrijdingsmiddelen.

PBV-VERKLARING VLOEISTOFDICHTTE VOORZIENING:

Verklaring op basis van het KIWA/PBV document 99-02 Model Verklaring vloeistofdichte voorziening.

PERCENTIELWAARDE:

Deze waarde geeft aan welk percentage van de tijd een zekere (uurgemiddelde) concentratie niet wordt overschreden.

PGS:

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen, onder verantwoordelijkheid van vier departementen uitgebrachte richtlijnen voor opslag van en omgang met gevaarlijke stoffen (voorheen CPR-richtlijn). De adviesraad gevaarlijke stoffen heeft voor het tot stand komen van deze richtlijnen een adviserende taak.

PLAATSGEBONDEN RISICO:

De kans per jaar dat een persoon, indien deze zich permanent en onbeschermd op de plaats zou bevinden, op die plaats overlijdt als een rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval bij risicovolle activiteiten, waarbij een gevaarlijke stof betrokken is.

PREVENTIE:

Het voorkomen en beperken van het ontstaan van afvalstoffen en het verminderen van de milieuschadelijkheid van afvalstoffen.

RISICO:

De mate van ongewenste gevolgen van een activiteit in relatie met de kans dat deze zich voordoen.

STUIFGEVOELIGE STOFFEN:

Conform de Nederlandse Emissie Richtlijnen wordt uitgaande van de stuifgevoeligheid van een stof en de mogelijkheid om verstuiving al dan niet door bevochtiging tegen te gaan, voor niet reactieve producten de volgende klasse-indeling gehanteerd:

- S1: sterk stuifgevoelig, niet bevochtigbaar;
- S2: sterk stuifgevoelig, wel bevochtigbaar;
- S3: licht stuifgevoelig, niet bevochtigbaar;
- S4: licht stuifgevoelig, wel bevochtigbaar;
- S5: nauwelijks of niet stuifgevoelig.

VLOEISTOFDICHT:

De situatie waarbij een vloeistof de niet met vloeistof belaste zijde van een bodembeschermende voorziening niet bereikt.

VLOEISTOFDICHTTE VLOER OF VOORZIENING:

Een vloer of voorziening geïnspecteerd en goedgekeurd overeenkomstig CUR/PBV-aanbeveling 44.

VLOEISTOFDICHTTE VOORZIENING:

Effectgerichte voorziening die waarborgt dat - onder voorwaarde van doelmatig onderhoud en adequate inspectie en/of bewaking - geen vloeistof aan de niet met vloeistof belaste zijde van die voorziening kan komen.

VLOEISTOFKERENDE VOORZIENING:

Een voorziening die in staat is vrijgekomen stoffen zo lang te keren dat deze kunnen worden opgeruimd voordat indringing in de bodem plaats kan vinden.

Mededelingen

1. Beroep

Wij herinneren belanghebbenden, voor zover nodig, aan het bepaalde in artikel 20.1 van de Wet milieubeheer en artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht, op grond waarvan gedurende zes weken vanaf de dag na de dag waarop een exemplaar van de beschikking ter inzage is gelegd, beroep kan worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Kneuterdijk 22, 2514 EN 's-Gravenhage. Het beroepsschrift moet in tweevoud worden ingediend.

Indien tegen dit besluit beroep wordt ingesteld kan overeenkomstig het bepaalde in artikel 36 van de Wet op de Raad van State en artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend. Dit verzoek moet worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, Kneuterdijk 22, 2514 EN, 's-Gravenhage.

2. Een afschrift van dit besluit is toegezonden aan:

- het college van Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Terneuzen;
- het waterschap Zeeuws Vlaanderen;
- Rijkswaterstaat, directie Zeeland;
- de VROM-Inspectie regio Zuid-West;
- de Arbeidsinspectie;
- de Veiligheidsregio Zeeland.